

ΘΕΟΓΟΝΙΑ ΗΣΙΟΔΟΥ

Μουσάων Ἐλικωνιάδων ἀρχώμεθ' αἰεΐδειν,
αἶθ' Ἐλικῶνος ἔχουσιν ὄρος μέγα τε ζᾶθεόν τε,
καί τε περὶ κρήνην ἰοειδέα πόσσ' ἀπαλοῖσιν
ὄρχευνται καὶ βωμὸν ἐρισθενέος Κρονίωνος.
καί τε λοεσσάμεναι τέρενα χρῶα Περμησσοῖο
ἢ Ἴππου κρήνης ἢ Ὀλμειοῦ ζαθέοιο
ἀκροτάτῳ Ἐλικῶνι χοροὺς ἐνεποιήσαντο,
καλοὺς ἱμερόεντας, ἐπερρώσαντο δὲ ποσσίν.
ἐνθεν ἀπορνύμεναι κεκαλυμμέναι ἠέρι πολλῶ
ἐννύχια στεῖχον περικαλλέα ὄσσαν ἰεῖσαι,
ὑμνεῦσαι Δία τ' αἰγίοχον καὶ πότνιαν Ἥρην
Ἀργεῖην, χρυσεοῖσι πεδίλοις ἐμβεβαυῖαν,
κούρην τ' αἰγίοχοιο Διὸς γλαυκῶπιν Ἀθήνην
Φοῖβόν τ' Ἀπόλλωνα καὶ Ἄρτεμιν ἰοχέαιραν
ἠδὲ Ποσειδάωνα γαιήοχον ἐννοσίγαιον
καὶ Θέμιν αἰδοίην ἐλικοβλέφαρόν τ' Ἀφροδίτην
Ἥβην τε χρυσοστέφανον καλήν τε Διώνην
Λητώ τ' Ἰαπετόν τε ἰδὲ Κρόνον ἀγκυλομήτην
Ἥῳ τ' Ἡέλιόν τε μέγαν λαμπράν τε Σελήνην
Γαῖάν τ' Ὠκεανόν τε μέγαν καὶ Νύκτα μέλαιναν
ἄλλων τ' ἀθανάτων ἱερὸν γένος αἰὲν ἐόντων.
Αἶνύ ποθ' Ἡσίοδον καλήν ἐδίδαξαν αἰοιδήν,
ἄρνας ποιμαίνονθ' Ἐλικῶνος ὑπο ζαθέοιο.
τόνδε δέ με πρότιστα θεαὶ πρὸς μῦθον ἔειπον,
Μοῦσαι Ὀλυμπιάδες, κοῦραι Διὸς αἰγίοχοιο.
«Ποιμένες ἄγραυλοι, κάκ' ἐλέγχεα, γαστέρες οἶον,
ἴδμεν ψεύδεα πολλὰ λέγειν ἐτύμοισιν ὁμοῖα,
ἴδμεν δ' εὖτ' ἐθέλωμεν ἀληθέα γηρύσασθαι.»
Ὡς ἔφασαν κοῦραι μεγάλου Διὸς ἀρτιέπειαι,
καὶ μοι σκῆπτρον ἔδον δάφνης ἐριθηλέος ὄζον
δρέψασαι, θηητόν. ἐνέπνευσαν δέ μοι αὐδὴν
θέσπιν, ἵνα κλείοιμι τά τ' ἐσόμενα πρό τ' ἐόντα,
καὶ μ' ἐκέλονθ' ὑμνεῖν μακάρων γένος αἰὲν ἐόντων,
σφᾶς δ' αὐτὰς πρῶτόν τε καὶ ὕστατον αἰὲν αἰεΐδειν.
Ἀλλὰ τίη μοι ταῦτα περὶ δρῶν ἢ περὶ πέτρην;
Τύνη, Μουσάων ἀρχώμεθα, ταὶ Διὶ πατρὶ
ὑμνεῦσαι τέρπουσι μέγαν νόον ἐντὸς Ὀλύμπου,
εἵρουσαι τά τ' ἐόντα τά τ' ἐσόμενα πρό τ' ἐόντα,
φωνῇ ὀμηρεῦσαι, τῶν δ' ἀκάματος ῥέει αὐδὴ
ἐκ στομάτων ἠδεῖα. γελᾷ δέ τε δώματα πατρὸς
Ζηνὸς ἐριγδούποιο θεᾶν ὅπι λειριόεσση
σκιδναμένη, ἠχεῖ δὲ κάρη νιφόεντος Ὀλύμπου
δώματά τ' ἀθανάτων. αἶ δ' ἄμβροτον ὄσσαν ἰεῖσαι
θεῶν γένος αἰδοῖον πρῶτον κλείουσιν αἰοιδῆ
ἐξ ἀρχῆς, οὐς Γαῖα καὶ Οὐρανὸς εὐρύς ἔτικτεν,
οἳ τ' ἐκ τῶν ἐγένοντο, θεοὶ δωτῆρες ἐάων.
δεύτερον αὖτε Ζῆνα θεῶν πατέρ' ἠδὲ καὶ ἀνδρῶν,

[ἀρχόμεναί θ' ὕμνευσι θεαὶ λήγουσαί τ' ἀοιδῆς,]
ὅσσον φέρτατός ἐστι θεῶν κάρτει τε μέγιστος.
αὐτίς δ' ἀνθρώπων τε γένος κρατερῶν τε Γιγάντων
ὕμνευσαι τέρπουσι Διὸς νόον ἐντὸς Ὀλύμπου
Μοῦσαι Ὀλυμπιάδες, κοῦραι Διὸς αἰγιόχοιο.
Τὰς ἐν Πιερίῃ Κρονίδη τέκε πατρὶ μιγεῖσα
Μνημοσύνη, γουνοῖσιν Ἐλευθῆρος μεδέουσα,
λησμοσύνην τε κακῶν ἄμπαυμά τε μερμηράων.
ἐννέα γάρ οἱ νύκτας ἐμίσγετο μητίετα Ζεὺς
νόσφιν ἀπ' ἀθανάτων ἱερὸν λέχος εἰσαναβαίνων.
ἀλλ' ὅτε δὴ ῥ' ἐνιαυτὸς ἔην, περὶ δ' ἔτραπον ὄραι
μηνῶν φθινόντων, περὶ δ' ἤματα πόλλ' ἐτελέσθη,
ἢ δ' ἔτεκ' ἐννέα κούρας, ὁμόφρονας, ἧσιν ἀοιδὴ
μέμβλεται ἐν στήθεσσι, ἀκηδέα θυμὸν ἐχούσαις,
Τυτθὸν ἀπ' ἀκροτάτης κορυφῆς νιφόντος Ὀλύμπου.
[ἐνθά σφιν λιπαροὶ τε χοροὶ καὶ δώματα καλά,
πάρ δ' αὐτῆς Χάριτες τε καὶ Ἴμερος οἰκί' ἔχουσιν
ἐν θαλίῃς. ἐρατὴν δὲ διὰ στόμα ὄσσαν ἰεῖσαι
μέλπονται, πάντων τε νόμους καὶ ἤθεα κεδνὰ
ἀθανάτων κλείουσιν, ἐπήρατον ὄσσαν ἰεῖσαι.]
Αἱ τότ' ἴσαν πρὸς Ὀλυμπον, ἀγαλλόμεναι ὅπι καλῆ,
ἀμβροσίῃ μολπῆ. περὶ δ' ἴαχε γαῖα μέλαινα
ὕμνεύσαις, ἐρατὸς δὲ ποδῶν ὑπο δοῦπος ὀρώρει
νισομένων πατέρ' εἰς ὄν. ὁ δ' οὐρανῶ ἐμβασιλεύει,
αὐτὸς ἔχων βροντὴν ἢ δ' αἰθαλόεντα κεραυνόν,
κάρτει νικήσας πατέρα Κρόνον. εὐ δὲ ἕκαστα
ἀθανάτοις διέταξε νόμους καὶ ἐπέφραδε τιμάς.
Ταῦτ' ἄρα Μοῦσαι ἄειδον Ὀλύμπια δώματ' ἔχουσαι,
ἐννέα θυγατέρες μεγάλου Διὸς ἐκγεγαυῖαι,
Κλειὸν τ' Εὐτέρπη τε Θάλειά τε Μελπομένη τε
Τερψιχόρη τ' Ἐρατώ τε Πολύμνιά τ' Οὐρανίη τε
Καλλιόπη θ'. ἢ δὲ προφερεστάτη ἐστὶν ἀπασέων.
ἢ γὰρ καὶ βασιλεῦσιν ἅμ' αἰδοίοισιν ὀπηδεῖ.
ὄντινα τιμήσουσι Διὸς κοῦραι μέγαλοιο
γεινόμενόν τε ἴδωσι διοτρεφέων βασιλῆων,
τῶ μὲν ἐπὶ γλώσση γλυκερὴν χεῖουσιν ἐέρσην,
τοῦ δ' ἔπε' ἐκ στόματος ῥεῖ μείλιχα. οἱ δὲ νυ λαοὶ
πάντες ἐς αὐτὸν ὀρῶσι διακρίνοντα θέμιστας
ἰθείησι δίκησιν. ὁ δ' ἀσφαλέως ἀγορεύων
αἰψά τι καὶ μέγα νεῖκος ἐπισταμένως κατέπαυσε.
τούνεκα γὰρ βασιλῆες ἐχέφρονες, οὐνεκα λαοὶς
βλαπτομένοις ἀγορῆφι μετὰ τροπα ἔργα τελεῦσι
ῥηδίως, μαλακοῖσι παραιφάμενοι ἐπέεσσιν.
ἐρχόμενον δ' ἀν' ἀγῶνα θεὸν ὧς ἰλάσκονται
αἰδοῖ μείλιχῆ, μετὰ δὲ πρέπει ἀγρομένοισι.
τοίη Μουσάων ἱερὴ δόσις ἀνθρώποισιν.
Ἐκ γὰρ τοι Μουσέων καὶ ἐκηβόλου Ἀπόλλωνος
ἄνδρες ἀοιδοὶ ἔασιν ἐπὶ χθόνα καὶ κιθαρισταί,

ἐκ δὲ Διὸς βασιλῆες. ὁ δ' ὄλβιος, ὄντινα Μοῦσαι
φίλωνται. γλυκερή οἱ ἀπὸ στόματος ῥέει αὐδή.
εἰ γάρ τις καὶ πένθος ἔχων νεοκηδέϊ θυμῷ
ἄζηται κραδίην ἀκαχήμενος, αὐτὰρ ἀοιδὸς
Μουσάων θεράπων κλεῖα προτέρων ἀνθρώπων
ὑμνήσει μάκαράς τε θεοὺς οἳ Ὀλυμπον ἔχουσιν,
αἶψ' ὃ γε δυσφροσυνέων ἐπιλήθεται οὐδέ τι κηδέων
μέμνηται. ταχέως δὲ παρέτραπε δῶρα θεάων.
Χαίρετε τέκνα Διός, δότε δ' ἡμερόεσσαν ἀοιδίην.
κλείετε δ' ἀθανάτων ἱερὸν γένος αἰὲν ἐόντων,
οἳ Γῆς ἐξεγένοντο καὶ Οὐρανοῦ ἀστερόεντος,
Νυκτὸς τε δνοφερῆς, οὓς θ' ἄλμυρὸς ἔτρεφε Πόντος.
εἶπατε δ' ὡς τὰ πρῶτα θεοὶ καὶ γαῖα γέγοντο
καὶ ποταμοὶ καὶ πόντος ἀπείριτος οἴδματι θυῖων
ἄστρά τε λαμπετόντα καὶ οὐρανὸς εὐρὺς ὑπερθεν.
[οἳ τ' ἐκ τῶν ἐγένοντο, θεοὶ δωτῆρες ἐάων.]
ὡς τ' ἄφενος δάσσαντο καὶ ὡς τιμὰς διέλοντο,
ἠδὲ καὶ ὡς τὰ πρῶτα πολύπτυχον ἔσχον Ὀλυμπον.
ταῦτά μοι ἔσπετε Μοῦσαι Ὀλύμπια δώματ' ἔχουσαι
[ἐξ ἀρχῆς, καὶ εἶπαθ', ὅτι πρῶτον γένετ' αὐτῶν.]
Ἦτοι μὲν πρότιστα Χάος γένετ'. αὐτὰρ ἔπειτα
Γαῖ' εὐρύτερνος, πάντων ἔδος ἀσφαλὲς αἰεὶ
ἀθανάτων οἳ ἔχουσι κάρη νιφόεντος Ὀλύμπου,
Τάρταρά τ' ἠερόεντα μυχῶ χθονὸς εὐρυοδείης,
ἠδ' Ἔρος, ὃς κάλλιστος ἐν ἀθανάτοισι θεοῖσι,
λυσιμελής, πάντων τε θεῶν πάντων τ' ἀνθρώπων
δάμναται ἐν στήθεσσι νόον καὶ ἐπίφρονα βουλήν.
Ἐκ Χάεος δ' Ἐρεβὸς τε μέλαινά τε Νύξ ἐγένοντο.
Νυκτὸς δ' αὐτ' Αἰθήρ τε καὶ Ἡμέρη ἐξεγένοντο,
οὓς τέκε κυσαμένη Ἐρέβει φιλότῃ μιγεῖσα.
Γαῖα δέ τοι πρῶτον μὲν ἐγείνατο ἴσον ἑωυτῇ
Οὐρανὸν ἀστερόενθ', ἵνα μιν περὶ πάντα καλύπτοι,
ὄφρ' εἴη μακάρεσσι θεοῖς ἔδος ἀσφαλὲς αἰεὶ,
γείνατο δ' οὖρεα μακρά, θεῶν χαρίεντας ἐναύλους
Νυμφέων, αἱ ναίουσιν ἀν' οὖρεα βησσήεντα,
ἠδὲ καὶ ἀτρύγετον πέλαγος τέκεν οἴδματι θυῖον,
Πόντον, ἄτερ φιλότῃτος ἐφίμερου. αὐτὰρ ἔπειτα
Οὐρανῷ εὐνηθεῖσα τέκ' Ὠκεανὸν βαθυδίνην
Κοῖόν τε Κρεῖόν θ' Ὑπερίονά τ' Ἰαπετόν τε
Θείαν τε Ῥεῖαν τε Θέμιν τε Μνημοσύνην τε
Φοίβην τε χρυσοστέφανον Τηθύν τ' ἐρατεινήν.
τοὺς δὲ μέθ' ὀπλότατος γένετο Κρόνος ἀγκυλομήτης,
δεινότατος παίδων, θαλερὸν δ' ἤχθηρε τοκῆα.
Γείνατο δ' αὖ Κύκλωπας ὑπέρβιον ἦτορ ἔχοντας,
Βρόντην τε Στερόπην τε καὶ Ἄργην ὀβριμόθυμον,
οἳ Ζηνὶ βροντήν τ' ἔδοσαν τευξάν τε κεραυνόν.
οἳ δ' ἦτοι τὰ μὲν ἄλλα θεοῖς ἐναλίγκιοι ἦσαν,
μοῦνος δ' ὀφθαλμὸς μέσσω ἐνέκειτο μετώπῳ.

Κύκλωπες δ' ὄνομ' ἦσαν ἐπώνυμον, οὔνεκ' ἄρα σφεων
κυκλοτερῆς ὀφθαλμὸς ἔεις ἐνέκειτο μετώπῳ.
ἰσχυρὸς δ' ἠδὲ βίη καὶ μηχαναὶ ἦσαν ἐπ' ἔργοις.
ἄλλοι δ' αὖ Γαίης τε καὶ Οὐρανοῦ ἐξεγένοντο
Τρεῖς παῖδες μεγάλοι <τε> καὶ ὄβριμοι, οὐκ ὀνομαστοί,
Κόττος τε Βριάρεώς τε Γύγης θ', ὑπερήφανα τέκνα.
τῶν ἑκατὸν μὲν χεῖρες ἀπ' ὤμων αἴσσοντο,
ἄπλαστοι, κεφαλαὶ δὲ ἐκάστῳ πεντήκοντα
ἐξ ὤμων ἐπέφυκον ἐπὶ στιβαροῖσι μέλεσσιν.
ἰσχυρὸς δ' ἄπλητος κρατερὴ μέγλω ἐπὶ εἶδει.
Ὅσοι γὰρ Γαίης τε καὶ Οὐρανοῦ ἐξεγένοντο,
δεινότατοι παίδων, σφετέρῳ δ' ἤχθοντο τοκῆι
ἐξ ἀρχῆς. καὶ τῶν μὲν ὅπως τις πρῶτα γένοιτο,
πάντας ἀποκρύπτασκε καὶ ἐς φάος οὐκ ἀνίσσκε
Γαίης ἐν κευθμῶνι, κακῶ δ' ἐπετέρπετο ἔργῳ,
Οὐρανός. ἢ δ' ἐντὸς στοναχίζετο Γαῖα πελώρη
στεινομένη, δολίην δὲ κακὴν ἐπεφράσσατο τέχνην.
αἶψα δὲ ποιήσασα γένος πολιοῦ ἀδάμαντος
τεῦξε μέγα δρέπανον καὶ ἐπέφραδε παισὶ φίλοισιν.
εἶπε δὲ θαρσύνουσα, φίλον τετιμημένη ἦτορ.
Παῖδες ἐμοὶ καὶ πατρὸς ἀτασθάλου, αἶ κ' ἐθέλητε
πεῖθεσθαι. πατρός κε κακὴν τεισαίμεθα λώβην
ὑμετέρου. πρότερος γὰρ ἀεικέα μήσατο ἔργα.
Ὡς φάτο. τοὺς δ' ἄρα πάντας ἔλεν δέος, οὐδέ τις αὐτῶν
φθέγγετο. θαρσῆσας δὲ μέγας Κρόνος ἀγκυλομήτης
αἶψ' αὐτίς μῦθοισι προσηύδα μητέρα κεδνὴν.
«Μῆτερ, ἐγὼ κεν τοῦτό γ' ὑποσχόμενος τελέσαιμι
ἔργον, ἐπεὶ πατρός γε δυσωνύμου οὐκ ἀλεγίζω
ἡμετέρου. πρότερος γὰρ ἀεικέα μήσατο ἔργα».
Ὡς φάτο. γήθησεν δὲ μέγα φρεσὶ Γαῖα πελώρη.
εἶσε δὲ μιν κρύψασα λόχῳ, ἐνέθηκε δὲ χερσὶν
ἄρπην καρχαρόδοντα, δόλον δ' ὑπεθήκατο πάντα.
ἦλθε δὲ νύκτ' ἐπάγων μέγας Οὐρανός, ἀμφὶ δὲ Γαίῃ
ἰμείρων φιλότιτος ἐπέσχετο, καὶ ῥ' ἐτανύσθη
πάντη. ὁ δ' ἐκ λοχέοιο πάις ὠρέξατο χειρὶ
σκαίῃ, δεξιτερῇ δὲ πελώριον ἔλλαβεν ἄρπην,
μακρὴν καρχαρόδοντα, φίλου δ' ἀπὸ μήδεα πατρὸς
ἐσσυμένως ἤμησε, πάλιν δ' ἔρριψε φέρεσθαι
ἐξοπίσω. τὰ μὲν οὖν τι ἐτώσια ἔκφυγε χειρός.
ὄσσαι γὰρ ῥαθάμιγγες ἀπέσσυθεν αἱματόεσσαι,
πάσας δέξατο Γαῖα. περιπλομένων δ' ἐνιαυτῶν
γείνατ' Ἐρινῶς τε κρατερὰς μεγάλους τε Γίγαντας,
τεύχεσι λαμπομένους, δολίχ' ἔγχεα χερσὶν ἔχοντας,
Νύμφας θ' ἄς Μελίας καλέουσ' ἐπ' ἀπείρονα γαῖαν.
μήδεα δ' ὥς τὸ πρῶτον ἀποτμήξας ἀδάμαντι
κάββαλ' ἀπ' ἠπείροιο πολυκλύστῳ ἐνὶ πόντῳ,
ὥς φέρετ' ἄμ πέλαγος πουλὸν χρόνον, ἀμφὶ δὲ λευκὸς
ἀφρὸς ἀπ' ἀθανάτου χροὸς ὄρνυτο. τῷ δ' ἐνὶ κούρη

ἐθρέφθη. πρῶτον δὲ Κυθήροισι ζαθέοισιν
ἐπλητ', ἔνθεν ἔπειτα περίρρυτον ἵκετο Κύπρον.
Ἐκ δ' ἔβη αἰδοίη καλὴ θεός, ἀμφὶ δὲ ποίη
ποσσὶν ὑπο ῥαδινοῖσιν ἀέζετο. τὴν δ' Ἀφροδίτην
[ἀφρογενέα τε θεὰν καὶ εὐστέφανον Κυθέρειαν]
κικλήσκουσι θεοὶ τε καὶ ἄνδρες, οὐνεκ' ἐν ἀφρῶ
θρέφθη. ἀτὰρ Κυθέρειαν, ὅτι προσέκυρσε Κυθήροις.
Κυπρογενέα δ', ὅτι γέντο περικλύστῳ ἐνὶ Κύπρῳ.
ἠδὲ φιλομμειδέα, ὅτι μηδέων ἐξεφαάνθη.
τῇ δ' Ἴερος ὠμάρτησε καὶ Ἴμερος ἔσπετο καλὸς
γεινομένη τὰ πρῶτα θεῶν τ' ἐς φύλον ἰούση.
ταύτην δ' ἐξ ἀρχῆς τιμὴν ἔχει ἠδὲ λέλογχε
μοῖραν ἐν ἀνθρώποισι καὶ ἀθανάτοισι θεοῖσι,
παρθενίους τ' ὀάρους μειδήματά τ' ἐξαπάτας τε
τέρψιν τε γλυκερὴν φιλότητά τε μειλιχίην τε.
Τοὺς δὲ πατὴρ Τιτῆνας ἐπὶ κλησὶν καλέεσκε
παῖδας νεικειῶν μέγας Οὐρανός, οὗς τέκεν αὐτός.
φάσκε δὲ τιταίνοντας ἀτασθαλίη μέγα ῥέξαι
ἔργον, τοῖο δ' ἔπειτα τίσιν μετόπισθεν ἔσεσθαι.
Νύξ δ' ἔτεκε στυγερόν τε Μόρον καὶ Κῆρα μέλαιναν
καὶ Θάνατον, τέκε δ' ὑπνον, ἔτικτε δὲ φύλον Ὀνειρώων.
δεύτερον αὖ Μῶμον καὶ Ὀιζὺν ἀλγινόεσσαν
οὐ τινι κοιμηθεῖσα θεῶν τέκε Νύξ ἐρεβεννή,
Ἐσπερίδας θ', αἷς μῆλα πέρην κλυτοῦ Ὠκεανοῖο
χρύσεια καλὰ μέλουσι φέροντά τε δένδρεα καρπόν.
καὶ Μοίρας καὶ Κῆρας ἐγείνατο νηλεοποίνους,
[Κλωθῶ τε Λάχεσιν τε καὶ Ἄτροπον, αἶ τε βροτοῖσι
γεινομένοισι διδοῦσιν ἔχειν ἀγαθόν τε κακόν τε,]
αἶ τ' ἀνδρῶν τε θεῶν τε παραιβασίας ἐφέπουσιν,
οὐδέ ποτε λήγουσι θεαὶ δεινοῖο χόλοιο,
πρὶν γ' ἀπὸ τῶ δώωσι κακὴν ὄπιν, ὅστις ἀμάρτη.
Τίκτε δὲ καὶ Νέμεσιν πῆμα θνητοῖσι βροτοῖσι
Νύξ ὀλόη. μετὰ τὴν δ' Ἀπάτην τέκε καὶ Φιλότητα
Γῆράς τ' οὐλόμενον, καὶ Ἴεριν τέκε καρτερόθυμον.
Αὐτὰρ Ἴερις στυγερὴ τέκε μὲν Πόνον ἀλγινόεντα
Λήθην τε Λιμόν τε καὶ Ἄλγεα δακρυόεντα
Ἵσμίνας τε Μάχας τε Φόνους τ' Ἀνδροκτασίας τε
Νεϊκεά τε Ψεύδεά τε Λόγους τ' Ἀμφιλλογίας τε
Δυσνομίην τ' Ἄτην τε, συνήθεας ἀλλήλησιν,
Ἵρκόν θ', ὃς δὴ πλεῖστον ἐπιχθονίους ἀνθρώπους
Πημαίνει, ὅτε κέν τις ἐκὼν ἐπίορκον ὁμόσση.
Νηρέα δ' ἀψευδέα καὶ ἀληθέα γείνατο Πόντος
πρεσβύτατον παίδων. αὐτὰρ καλέουσι γέροντα,
οὐνεκα νημερτῆς τε καὶ ἥπιος, οὐδὲ θεμίστων
λήθεται, ἀλλὰ δίκαια καὶ ἥπια δῆνεα οἶδεν.
αὐτίς δ' αὖ Θαύμαντα μέγαν καὶ ἀγήνορα Φόρκυν
Γαίη μισγόμενος καὶ Κητῶ καλλιπάρηον
Εὐρυβίην τ' ἀδάμαντος ἐνὶ φρεσὶ θυμὸν ἔχουσαν.

Νηρήος δ' ἐγένοντο μεγήριτα τέκνα θεάων
πόντῳ ἐν ἀτρυγέτῳ καὶ Δωρίδος ἠυκόμοιο,
κούρης Ὀκεανοῖο τελέεντος ποταμοῖο,
Πρωθῷ τ' Εὐκράντῃ τε Σαῶ τ' Ἀμφιτρίτῃ τε
Εὐδώρῃ τε Θέτις τε Γαλήνῃ τε Γλαύκῃ τε,
Κυμοθόῃ Σπειῶ τε θοῇ Θαλίῃ τ' ἐρόεσσα
Πασιθέῃ τ' Ἐρατῶ τε καὶ Εὐνίκη ῥοδόπηχυσ
καὶ Μελίτῃ χαρίεσσα καὶ Εὐλιμένη καὶ Ἄγαυῇ
Δωτῶ τε Πρωτῶ τε Φέρουσά τε Δυναμένη τε
Νησαίῃ τε καὶ Ἀκταίῃ καὶ Πρωτομέδεια,
Δωρίς καὶ Πανόπη καὶ εὐειδῆς Γαλάτεια
Ἴπποθόῃ τ' ἐρόεσσα καὶ Ἴππονόῃ ῥοδόπηχυσ
Κυμοδόκῃ θ', ἣ κύματ' ἐν ἠεροειδέι πόντῳ
πνοιάς τε ζαέων ἀνέμων σὺν Κυματολήγῃ
ῥεῖα πρηνύνει καὶ εὐσφύρῳ Ἀμφιτρίτῃ,
Κυμῶ τ' Ἡίονῃ τε εὐστέφανός θ' Ἀλιμήδῃ
Γλαυκονόμῃ τε φιλομμειδῆς καὶ Ποντοπόρεια
Λειαγόρῃ τε καὶ Εὐαγόρῃ καὶ Λαομέδεια
Πουλυνόῃ τε καὶ Αὐτονόῃ καὶ Λυσιάνασσα
Εὐάρνῃ τε φυὴν ἐρατὴ καὶ εἶδος ἄμωμος
καὶ Ψαμάθῃ χαρίεσσα δέμας δίῃ τε Μενίππῃ
Νησῶ τ' Εὐπόμπῃ τε Θεμιστῶ τε Προνόῃ τε
Νημερτῆς θ', ἣ πατρὸς ἔχει νόον ἀθανάτοιο.
αὗται μὲν Νηρήος ἀμύμονος ἐξεγένοντο
Κοῦραι πενήκοντα, ἀμύμονα ἔργ' εἰδυῖαι.
Θαύμας δ' Ὀκεανοῖο βαθυρρεΐταιο θύγατρα
ἠγάγετ' Ἠλέκτρην. ἣ δ' ὠκεΐαν τέκεν ἱριν
ἠυκόμους θ' Ἀρπυΐας, Ἀελλῶ τ' Ὀκυπέτην τε,
αἱ ῥ' ἀνέμων πνοιῆσι καὶ οἰωνοῖς ἅμ' ἔπονται
ὠκείης πτερύγεσσι. μεταχρόνιαι γὰρ ἴαλλον.
Φόρκυι δ' αὖ Κητῶ γραΐας τέκε καλλιπαρήους
ἐκ γενετῆς πολιάς, τὰς δὴ Γραΐας καλέουσιν
ἀθάνατοὶ τε θεοὶ χαμαὶ ἐρχόμενοί τ' ἄνθρωποι,
Πεμφρηδῶ τ' εὐπεπλον Ἐνυῶ τε κροκόπεπλον,
Γοργούς θ', αἱ ναίουσι πέρην κλυτοῦ Ὀκεανοῖο
ἐσχατιῇ πρὸς νυκτός, ἴν' Ἐσπερίδες λιγύφωνοι,
Σθεννώ τ' Εὐρυάλη τε Μέδουσά τε λυγρὰ παθοῦσα.
ἣ μὲν ἔην θνητῆ, αἱ δ' ἀθάνατοι καὶ ἀγήρω,
αἱ δύο. τῇ δὲ μὴ παρελέξατο Κυανοχαίτης
ἐν μαλακῷ λειμῶνι καὶ ἄνθεσιν εἰαρινοῖσι.
Τῆς ὅτε δὴ Περσεὺς κεφαλὴν ἀπεδειροτόμησεν,
ἐξέθορε Χρυσάωρ τε μέγας καὶ Πήγασος ἵππος.
τῷ μὲν ἐπόνυμον ἦν, ὅτ' ἄρ' Ὀκεανοῦ παρὰ πηγὰς
γένθ', ὁ δ' ἄορ χρύσειον ἔχων μετὰ χερσὶ φίλησι.
χῶ μὲν ἀποπτάμενος, προλιπὼν χθόνα μητέρα μήλων,
ἵκετ' ἐς ἀθανάτους. Ζηνὸς δ' ἐν δώμασι ναίει
βροντήν τε στεροπὴν τε φέρων Διὶ μητιόεντι.
Χρυσάωρ δ' ἔτεκε τρικέφαλον Γηρυονῆα

μιχθεις Καλλιρόη κούρη κλυτοῦ Ὠκεανοῖο.
τὸν μὲν ἄρ' ἐξενάριξε βίη Ἡρακληεῖη
βουσί πάρ' εἰλιπόδεσσι περιρρύτῳ εἰν Ἐρυθειῖ
ἡματι τῷ, ὅτε περ βοῦς ἤλασεν εὐρυμετώπους
Τίρυνθ' εἰς ἱερὴν, διαβάς πόρον Ὠκεανοῖο,
Ὅρθόν τε κτείνας καὶ βουκόλον Εὐρυτίωνα
σταθμῷ ἐν ἠερόεντι πέρην κλυτοῦ Ὠκεανοῖο.
Ἡ δ' ἔτεκ' ἄλλο πέλωρον ἀμήχανον, οὐδὲν εἰκόδς
θνητοῖς ἀνθρώποις οὐδ' ἀθανάτοισι θεοῖσιν,
ἐν σπηῖ ἐνι γλαφυρῷ, θείην κρατερόφρον' Ἐχιδναν,
ἡμισυ μὲν νύμφην ἐλικώπιδα καλλιπάρηον,
ἡμισυ δ' αὖτε πέλωρον ὄφιν δεινόν τε μέγαν τε
αἰόλον ὠμηστήν, ζαθέης ὑπὸ κεύθεσι γαίης.
ἐνθα δέ οἱ σπέος ἐστὶ κάτω κοίλη ὑπὸ πέτρῃ
τηλοῦ ἀπ' ἀθανάτων τε θεῶν θνητῶν τ' ἀνθρώπων,
ἐνθ' ἄρα οἱ δάσσαντο θεοὶ κλυτὰ δώματα ναίειν.
Ἡ δ' ἔρυτ' εἰν Ἀρίμοισιν ὑπὸ χθόνα λυγρὴ Ἐχιδνα,
ἀθάνατος νύμφη καὶ ἀγήραος ἡματα πάντα.
Τῇ δὲ Τυφάονά φασι μιγήμεναι ἐν φιλότητι
δεινόν θ' ὕβριστήν τ' ἄνομόν θ' ἐλικώπιδι κούρη.
ἢ δ' ὑποκουσαμένη τέκετο κρατερόφρονα τέκνα.
Ὅρθον μὲν πρῶτον κύνα γείνατο Γηρυονῆι.
δεύτερον αὖτις ἔτικτεν ἀμήχανον, οὗ τι φατειόν,
Κέρβερρον ὠμηστήν, Αἶδεω κύνα χαλκεόφωνον,
πεντηκοντακέφαλον, ἀναιδέα τε κρατερόν τε.
τὸ τρίτον υδρὴν αὖτις ἐγείνατο λύγρ' εἰδυῖαν
Λερναίην, ἣν θρέψε θεὰ λευκώλενος Ἥρη
ἄπλητον κοτέουσα βίη Ἡρακληεῖη.
καὶ τὴν μὲν Διὸς υἱὸς ἐνήρατο νηλεῖ χαλκῷ
Ἀμφιτρωνιάδης σὺν ἀρηιφίλῳ Ἰολάῳ
Ἡρακλῆς βουλήσιν Ἀθηναίης ἀγελείης.
ἢ δὲ Χίμαιραν ἔτικτε πνέουσαν ἀμαιμάκετον πῦρ,
δεινήν τε μεγάλην τε ποδώκεά τε κρατερήν τε.
τῆς ἦν τρεῖς κεφαλαί. μία μὲν χαροποῖο λέοντος,
ἢ δὲ χιμαίρης, ἢ δ' ὄφις κρατεροῖο δράκοντος.
[πρόσθε λέων, ὄπιθεν δὲ δράκων, μέσση δὲ χίμαιρα,
δεινὸν ἀποπνεύουσα πυρὸς μένος αἶθομένοιο.]
τὴν μὲν Πήγασος εἶλε καὶ ἐσθλὸς Βελλεροφόντης.
ἢ δ' ἄρα Φῆκ' ὀλοὴν τέκε Καδμείοισιν ὄλεθρον,
Ὅρθῳ ὑποδηθεῖσα, Νεμειαῖόν τε λέοντα,
τόν ῥ' Ἥρη θρέψασα Διὸς κυδρὴ παράκοιτις
γουνοῖσιν κατένασσε Νεμείης, πῆμ' ἀνθρώποις.
ἐνθ' ἄρ' ὁ γ' οἰκείων ἐλεφαίρετο φῦλ' ἀνθρώπων,
κοιρανέων Τρητοῖο Νεμείης ἢδ' Ἀπέσαντος.
ἀλλὰ ἐῖς ἐδάμασσε βίης Ἡρακληεῖης.
Κητῷ δ' ὀπλότατον Φόρκυι φιλότητι μιγεῖσα
γείνατο δεινὸν ὄφιν, ὃς ἐρεμνῆς κεύθεσι γαίης
πεύρασιν ἐν μεγάλοις παγχρύσεια μῆλα φυλάσσει.

Τοῦτο μὲν ἐκ Κητοῦς καὶ Φόρκυος γένος ἐστί.
Τηθύς δ' Ὠκεανῶ ποταμοὺς τέκε δινήεντας,
Νεῖλόν τ' Ἀλφειόν τε καὶ Ἡριδανὸν βαθυδίνην,
Στρυμόνα Μαϊάνδρόν τε καὶ Ἴστρον καλλιρέεθρον
Φᾶσιν τε Ῥήσόν τ' Ἀχελῷόν τ' ἀργυροδίνην
Νέσσόν τε Ῥοδίον θ' Ἀλιάκμονά θ' Ἐπτάπορόν τε
Γρήνικόν τε καὶ Αἴσηπον θεῖόν τε Σιμοῦντα
Πηγειόν τε καὶ Ἔρμον ἑυρρείτην τε Κάικον
Σαγγάριόν τε μέγαν Λάδωνά τε Παρθένιον τε
Εὔηνόν τε καὶ Ἀλδῆσκον θεῖόν τε Σκάμανδρον.
τίκτε δὲ Κουράων ἱερὸν γένος, αἱ κατὰ γαῖαν
ἄνδρας κουρίζουσι σὺν Ἀπόλλωνι ἄνακτι
καὶ ποταμοῖς, ταύτην δὲ Διὸς πάρα μοῖραν ἔχουσι,
Πειθὸν τ' Ἀδμήτην τε Ἰάνθη τ' Ἠλέκτρην τε
Δωρίς τε Πρυμνὴν τε καὶ Οὐρανίην θεοειδῆς
Ἰππὴν τε Κλυμένην τε Ῥόδειά τε Καλλιρόην τε
Ζευξὴν τε Κλυτίην τε Ἰδυίαν τε Πασιθόην τε
Πληξαύρην τε Γαλαξαύρην τ' ἑρατὴν τε Διώνην
Μηλόβοσις τε Θόην τε καὶ εὐειδῆς Πολυδώρην
Κερκίην τε φυὴν ἑρατὴν Πλουτὴν τε βοῶπις
Περσηΐδην τ' Ἰάνειρά τ' Ἀκάστην τε Ξάνθην τε
Πετραίην τ' ἑρόεσσα Μενεσθῶ τ' Εὐρώπην τε
Μητίην τ' Εὐρυνόμην τε Τελεστώ τινε κροκόπεπλος
Χρυσήν τ' Ἀσίην τε καὶ ἱμερόεσσα Καλυψὴν
Εὐδώρην τε Τύχην τε καὶ Ἀμφιρῶ Ὠκυρόην τε
καὶ Στύξ, ἣ δὴ σφεων προφερεστάτη ἐστὶν ἀπασέων.
αὗται ἄρ' Ὠκεανοῦ καὶ Τηθύος ἐξεγένοντο
πρεσβύταται κοῦραι. πολλαὶ γὰρ μὲν εἰσι καὶ ἄλλαι.
τρὶς γὰρ χίλιαί εἰσι τανίσφυροι Ὠκεανῖναι,
αἱ ῥα πολυσπερέες γαῖαν καὶ βένθεα λίμνης
πάντη ὁμῶς ἐφέπουσι, θεῶν ἀγλαὰ τέκνα.
τόσσοι δ' αὖθ' ἕτεροι ποταμοὶ καναχηδὰ ῥέοντες,
υἱέες Ὠκεανοῦ, τοὺς γείνατο πότνια Τηθύς.
τῶν ὄνομα ἄργαλέον πάντων βροτῶν ἄνδρα ἐνισπεῖν,
οἱ δὲ ἕκαστοι ἴσασιν, ὅσοι περιναιετάουσι.
Θεῖα δ' Ἡελίον τε μέγαν λαμπρὰν τε Σελήνην
Ἥῃ θ', ἣ πάντεσσιν ἐπιχθονίοισι φαεῖνει
ἀθανάτοισι τε θεοῖσι τοῖ οὐρανὸν εὐρὺν ἔχουσι,
γείναθ' ὑποδηθεῖσ' Ὑπερίονος ἐν φιλότῃ.
Κρείω δ' Εὐρυβίῃ τέκεν ἐν φιλότῃ μιγεῖσα
Ἀστραῖόν τε μέγαν Πάλλαντά τε διὰ θεῶν
Πέρσην θ', ὃς καὶ πᾶσι μετέπρεπεν ἰδμοσύνησιν.
Ἀστραίω δ' Ἠὼς ἀνέμους τέκε καρτεροθύμους,
ἀργεστήν Ζέφυρον Βορέην τ' αἰψηροκέλευθον
καὶ Νότον, ἐν φιλότῃ θεὰ θεῶν εὐνηθεῖσα.
τοὺς δὲ μέτ' ἀστέρα τίκτεν Ἐωσφόρον Ἡριγένειαν
ἄστρά τε λαμπετόωντα, τὰ τ' οὐρανὸς ἐστεφάνωται.
Στύξ δ' ἔτεκ' Ὠκεανοῦ θυγάτηρ Πάλλαντι μιγεῖσα

Ζῆλον καὶ Νίκην καλλίσφυρον ἐν μεγάροισι
καὶ Κράτος ἠδὲ Βίην ἀριδείκετα γείνατο τέκνα.
τῶν οὐκ ἔστ' ἀπάνευθε Διὸς δόμος, οὐδέ τις ἔδρη,
οὐδ' ὁδός, ὄππῃ μὴ κείνοις θεὸς ἡγεμονεύει,
ἀλλ' αἰεὶ παρ Ζηνὶ βαρυκτύπῳ ἐδριόωνται.
ὧς γὰρ ἐβούλευσε Στυῆς ἄφθιτος Ὠκεανίνῃ
ἤματι τῷ, ὅτε πάντας Ὀλύμπιος ἀστεροπητῆς
ἀθανάτους ἐκάλεσσε θεοὺς ἐς μακρὸν Ὀλυμπον,
εἶπε δ', ὅς ἂν μετὰ εἶο θεῶν Τιτῆσι μάχοιτο,
μὴ τιν' ἀπορραΐσειν γεράων, τιμὴν δὲ ἕκαστον
ἐξέμεν ἦν τὸ πάρος γε μετ' ἀθανάτοισι θεοῖσι.
τὸν δ' ἔφαθ', ὅστις ἄτιμος ὑπὸ Κρόνου ἠδ' ἀγέραςτος,
τιμῆς καὶ γεράων ἐπιβησέμεν, ἦ θέμις ἐστίν.
ἦλθε δ' ἄρα πρώτη Στυῆς ἄφθιτος Οὐλυμπόνδε
σὺν σφοῖσιν παιδεσσι φίλου διὰ μήδεα πατρός.
τὴν δὲ Ζεὺς τίμησε, περισσὰ δὲ δῶρα ἔδωκεν.
αὐτὴν μὲν γὰρ ἔθηκε θεῶν μέγαν ἔμμεναι ὄρκον,
παῖδας δ' ἤματα πάντα ἐοῦ μεταναιέτας εἶναι.
ὧς δ' αὐτῶς πάντεσσι διαμπερές, ὧς περ ὑπέστη,
ἐξετέλεσσ'. αὐτὸς δὲ μέγα κρατεῖ ἠδὲ ἀνάσσει.
Φοίβῃ δ' αὖ Κοίου πολυήρατον ἦλθεν ἐς εὐνήν.
κυσαμένη δῆπειτα θεὰ θεοῦ ἐν φιλότῃτι
Λητῷ κυανόπεπλον ἐγείνατο, μείλιχον αἰεὶ,
ἦπιον ἀνθρώποισι καὶ ἀθανάτοισι θεοῖσι,
μείλιχον ἐξ ἀρχῆς, ἀγανώτατον ἐντὸς Ὀλύμπου.
γείνατο δ' Ἀστερίην εὐώνυμον, ἦν ποτε Πέρσης
ἠγάγετ' ἐς μέγα δῶμα φίλην κεκλήσθαι ἄκοιτιν.
Ἥ δ' ὑποκυσαμένη Ἑκάτην τέκε, τὴν περὶ πάντων
Ζεὺς Κρονίδης τίμησε. πόρεν δὲ οἱ ἀγλαὰ δῶρα,
μοῖραν ἔχειν γαίης τε καὶ ἀτρυγέτοιο θαλάσσης.
ἠδὲ καὶ ἀστερόεντος ἀπ' οὐρανοῦ ἔμμορε τιμῆς,
ἀθανάτοις τε θεοῖσι τετιμένη ἐστὶ μάλιστα.
καὶ γὰρ νῦν, ὅτε πού τις ἐπιχθονίων ἀνθρώπων
ἔρδων ἱερὰ καλὰ κατὰ νόμον ἰλάσκηται,
κικλήσκει Ἑκάτην. πολλή τέ οἱ ἔσπετο τιμὴ
ῥεῖα μάλ', ᾧ πρόφρων γε θεὰ ὑποδέξεται εὐχάς,
καὶ τέ οἱ ὄλβον ὀπάζει, ἐπεὶ δύναμις γε πάρεστιν.
ὅσσοι γὰρ Γαίης τε καὶ Οὐρανοῦ ἐξεγένοντο
καὶ τιμὴν ἔλαχον, τούτων ἔχει αἴσαν ἀπάντων.
Οὐδέ τί μιν Κρονίδης ἐβίησατο οὐδέ τ' ἀπηύρα,
ὅσσ' ἔλαχεν Τιτῆσι μέτα προτέροισι θεοῖσιν,
ἀλλ' ἔχει, ὧς τὸ πρῶτον ἀπ' ἀρχῆς ἔπλετο δασμός.
οὐδ', ὅτι μουνογενῆς, ἦσσαν θεὰ ἔμμορε τιμῆς
καὶ γεράων γαίῃ τε καὶ οὐρανῷ ἠδὲ θαλάσσει,
ἀλλ' ἔτι καὶ πολὺ μᾶλλον, ἐπεὶ Ζεὺς τίεται αὐτήν.
ᾧ δ' ἐθέλη, μεγάλως παραγίνεται ἠδ' ὀνίνησιν.
ἐν τε δίκη βασιλεῦσι παρ' αἰδοίοισι καθίζει,
ἐν τ' ἀγορῇ λαοῖσι μεταπρέπει, ὄν κ' ἐθέλησιν.

ἡδ' ὀπότη' ἐς πόλεμον φθισήνορα θωρήσσονται
άνερες, ἔνθα θεὰ παραγίνεται, οἷς κ' ἐθέλησι
νίκην προφρονέως ὀπάσαι καὶ κῦδος ὀρέξαι.
ἐσθλή δ' αὐθ' ὀπότη' ἄνδρες ἀεθλεύωσ' ἐν ἀγῶνι.
ἔνθα θεὰ καὶ τοῖς παραγίνεται ἡδ' ὀνίνησι.
νικήσας δὲ βίη καὶ κάρτει, καλὸν ἄεθλον
ῥεῖα φέρει χαίρων τε, τοκεῦσι δὲ κῦδος ὀπάζει.
ἐσθλή δ' ἰπήεσσι παρεστάμεν, οἷς κ' ἐθέλησιν.
Καὶ τοῖς, οἱ γλαυκὴν δυσπέμφελον ἐργάζονται,
εὐχονται δ' Ἐκάτη καὶ ἐρικτύπῳ Ἐννοσιγαίῳ,
ῥηϊδίως ἄγρην κυδρὴ θεὸς ὤπασε πολλήν,
ῥεῖα δ' ἀφείλετο φαινομένην, ἐθέλουσά γε θυμῷ.
Ἐσθλή δ' ἐν σταθμοῖσι σὺν Ἑρμῇ ληΐδ' ἀέξειν.
βουκολίας δὲ βοῶν τε καὶ αἰπόλια πλατέ' αἰγῶν
ποίμνας τ' εἰροπόκων οἴων, θυμῷ γ' ἐθέλουσα,
ἐξ ὀλίγων βριάει κάκ πολλῶν μείονα θῆκεν.
Οὕτω τοι καὶ μουνογενῆς ἐκ μητρὸς ἐοῦσα
πᾶσι μετ' ἀθανάτοισι τετίμηται γεράεσσι.
Θῆκε δὲ μιν Κρονίδης κουροτρόφον, οἱ μετ' ἐκείνην
ὀφθαλμοῖσιν ἴδοντο φάος πολυδερκέος Ἡοῦς.
οὕτως ἐξ ἀρχῆς κουροτρόφος, αἱ δὲ τε τιμαί.
Ῥεῖη δὲ δμηθεῖσα Κρόνῳ τέκε φαίδιμα τέκνα,
Ἴστίην Δήμητρα καὶ Ἥρην χρυσοπέδιλον,
ἴφθιμόν τ' Αἴδην, ὃς ὑπὸ χθονὶ δώματα ναίει
νηλεὲς ἦτορ ἔχων, καὶ ἐρίκτυπον Ἐννοσίγαιον,
Ζῆνά τε μητιόεντα, θεῶν πατέρ' ἡδὲ καὶ ἀνδρῶν,
τοῦ καὶ ὑπὸ βροντῆς πελεμίζεται εὐρεῖα χθών.
καὶ τοὺς μὲν κατέπινε μέγας Κρόνος, ὧς τις ἕκαστος
νηδύος ἐξ ἱερῆς μητρὸς πρὸς γούναθ' ἴκοιτο,
τὰ φρονέων, ἵνα μή τις ἀγαυῶν Οὐρανίωνων
ἄλλος ἐν ἀθανάτοισιν ἔχοι βασιληίδα τιμήν.
Πεύθετο γὰρ Γαίης τε καὶ Οὐρανοῦ ἀστερόεντος
οὐνεκά οἱ πέπρωτο ἐῷ ὑπὸ παιδὶ δαμῆναι,
καὶ κρατερῷ περ ἐόντι, -Διὸς μεγάλου διὰ βουλάς-
τῷ ὃ γ' ἄρ' οὐκ ἀλαοσκοπιὴν ἔχεν, ἀλλὰ δοκεύων
παῖδας εὐὸς κατέπινε. Ῥεῖην δ' ἔχε πένθος ἄλαστον.
Ἄλλ' ὅτε δὴ Δί' ἔμελλε θεῶν πατέρ' ἡδὲ καὶ ἀνδρῶν
τέξεσθαι, τότε ἔπειτα φίλους λιτάνευε τοκῆας
τοὺς αὐτῆς, Γαῖάν τε καὶ Οὐρανὸν ἀστερόεντα,
μῆτιν συμφράσσασθαι, ὅπως λελάθοιτο τεκοῦσα
παῖδα φίλον, τείσαιτο δ' ἐρινῶς πατρὸς ἐοῖο
παίδων <θ> οὐς κατέπινε μέγας Κρόνος ἀγκυλομήτης.
Οἱ δὲ θυγατρὶ φίλῃ μάλα μὲν κλύον ἡδ' ἐπίθοντο,
καὶ οἱ πεφραδέτην, ὅσα περ πέπρωτο γενέσθαι
ἀμφὶ Κρόνῳ βασιλῆϊ καὶ υἱεὶ καρτεροθύμῳ.
πέμψαν δ' ἐς Λύκτον, Κρήτης ἐς πίονα δῆμον,
ὀππότη' ἄρ' ὀπλότατον παίδων ἡμελλε τεκέσθαι,
Ζῆνα μέγαν. τὸν μὲν οἱ ἐδέξατο Γαῖα πελώρη

Κρήτη ἐν εὐρείῃ τρεφέμεν ἀτιταλλέμεναί τε.
ἐνθά μιν ἴκτο φέρουσα θοὴν διὰ νύκτα μέλαιναν,
πρώτην ἐς Λύκτον. κρύψεν δέ ἐ χειρσὶ λαβοῦσα
ἄνθρωπον ἐν ἠλιβάτῳ, ζαθέης ὑπὸ κεύθεσι γαίης,
Αἰγαίῳ ἐν ὄρει πεπυκασμένῳ ὑλήεντι.
τῷ δὲ σπαργανίσασα μέγαν λίθον ἐγγυάλιξεν
Οὐρανίδῃ μέγ' ἄνακτι, θεῶν προτέρων βασιλῆϊ.
τὸν τόθ' ἐλὼν χεῖρεςσιν ἐὴν ἐσκάθτετο νηδύν,
σχέτλιος, οὐδ' ἐνόησε μετὰ φρεσίν, ὡς οἱ ὀπίσσω
ἀντὶ λίθου ἐὸς υἱὸς ἀνίκητος καὶ ἀκηδῆς
λείπεθ', ὃ μιν τάχ' ἔμελλε βίῃ καὶ χειρσὶ δαμάσσας
τιμῆς ἐξελάαν, ὃ δ' ἐν ἀθανάτοισιν ἀνάξειν.
Καρπαλίμως δ' ἄρ' ἔπειτα μένος καὶ φαίδιμα γυῖα
ἠὔξετο τοῖο ἄνακτος. ἐπιπλομένου δ' ἐνιαυτοῦ,
Γαίης ἐννεσίησι πολυφραδέεσσι δολωθεῖς,
ὄν γόνον ἄψ ἀνέηκε μέγας Κρόνος ἀγκυλομήτης,
νικηθεὶς τέχνησι βίηφί τε παιδὸς ἐοῖο.
πρῶτον δ' ἐξήμησε λίθον, πύματον καταπίνων.
τὸν μὲν Ζεὺς στήριξε κατὰ χθονὸς εὐρυοδείης
Πυθοῖ ἐν ἠγαθέῃ, γυάλοις ὑπο Παρνησσοῖο,
σῆμ' ἔμην ἐξοπίσω, θαῦμα θνητοῖσι βροτοῖσι.
[Λῦσε δὲ πατροκασιγνήτους ὀλοῶν ὑπὸ δεσμῶν,
Οὐρανίδας, οὓς δῆσε πατὴρ ἀσιφροσύνησιν.
οἱ οἱ ἀπεμνήσαντο χάριν εὐεργεσιῶν,
δῶκαν δὲ βροντὴν ἠδ' αἰθαλόεντα κεραυνὸν
καὶ στεροπὴν. τὸ πρὶν δὲ πελώρη Γαῖα κεκεύθει.
τοῖς πίσυνοσ θνητοῖσι καὶ ἀθανάτοισιν ἀνάσσει.]
Κούρην δ' Ἰαπετὸς καλλίσφυρον Ὠκεανίνην
ἠγάγετο Κλυμένην καὶ ὁμὸν λέχος εἰσανέβαινε.
ἠ δὲ οἱ Ἄτλαντα κρατερόφρονα γείνατο παῖδα,
τίκτε δ' ὑπερκύδαντα Μεινοίτιον ἠδὲ Προμηθέα,
ποικίλον αἰολόμητιν, ἀμαρτίνοόν τ' Ἐπιμηθέα.
ὅσ κακὸν ἐξ ἀρχῆς γένετ' ἀνδράσιν ἀλφηστῆσι.
πρῶτος γάρ ῥα Διὸς πλαστὴν ὑπέδεκτο γυναῖκα
παρθένον. ὑβριστὴν δὲ Μεινοίτιον εὐρύοπα Ζεὺς
εἰς ἔρεβος κατέπεμψε βαλὼν ψολόεντι κεραυνῷ
εἶνεκ' ἀτασθαλίας τε καὶ ἠγορέης ὑπερόπλου.
Ἄτλας δ' οὐρανὸν εὐρὺν ἔχει κρατερῆς ὑπ' ἀνάγκης,
πέραςσιν ἐν γαίης πρόπαρ' Ἑσπερίδων λιγυφώνων
ἐστηώς, κεφαλῇ τε καὶ ἀκαμάτησι χέρεςσιν.
ταύτην γάρ οἱ μοῖραν ἐδάσσατο μητίετα Ζεὺς.
δῆσε δ' ἀλυκτοπέδησι Προμηθέα ποικιλόβουλον,
δεσμοῖς ἀργαλέοισι, μέσον διὰ κίον' ἐλάσσας.
καὶ οἱ ἐπ' αἰετὸν ὤρσε τανύπτερον. αὐτὰρ ὃ γ' ἦπαρ
ἦσθιεν ἀθάνατον, τὸ δ' ἀέξετο ἴσον ἀπάντη
νυκτός, ὅσον πρόπαν ἦμαρ ἔδοι τανυσίπτερος ὄρνις.
τὸν μὲν ἄρ' Ἀλκμήνης καλλισφύρου ἄλκιμος υἱὸς
Ἡρακλῆς ἔκτεινε, κακὴν δ' ἀπὸ νοῦσον ἄλαλκεν

Ἴαπετιονίδη καὶ ἐλύσατο δυσφροσυνάων,
οὐκ ἀέκητι Ζηνὸς Ὀλυμπίου ὕψι μέδοντος,
ὄφρ' Ἡρακλῆος Θηβαγενέος κλέος εἴη
πλεῖον ἔτ' ἢ τὸ πάροιθεν ἐπὶ χθόνα πουλυβότειραν.
ταῦτ' ἄρα ἀζόμενος τίμα ἀριδείκετον υἷόν.
καὶ περ χωόμενος παύθη χόλου, ὄν πρὶν ἔχεσκεν,
οὔνεκ' ἐρίζετο βουλὰς ὑπερμενεί Κρονίωνι.
καὶ γὰρ ὄτ' ἐκρίνοντο θεοὶ θνητοὶ τ' ἀνθρώποι
Μηκῶνῃ, τότε' ἔπειτα μέγαν βοῦν πρόφρονι θυμῷ
δασσάμενος προύθηκε, Διὸς νόον ἐξαπαφίσκων.
τῷ μὲν γὰρ σάρκας τε καὶ ἔγκατα πίονα δημῷ
ἐν ρίνῳ κατέθηκε, καλύψας γαστρὶ βοεΐη,
τοῖς δ' αὖτ' ὅστέα λευκὰ βοὸς δολίῃ ἐπὶ τέχνῃ
εὐθετίσας κατέθηκε, καλύψας ἀργέτι δημῷ.
δὴ τότε μιν προσέειπε πατὴρ ἀνδρῶν τε θεῶν τε.
Ἴαπετιονίδη, πάντων ἀριδείκετ' ἀνάκτων,
ὧ πέπον, ὡς ἑτεροζήλως διεδάσσαο μοίρας.
Ὡς φάτο κερτομέων Ζεὺς ἄφθιτα μήδεα εἰδῶς.
τὸν δ' αὖτε προσέειπε Προμηθεὺς ἀγκυλομήτης,
ἦκ' ἐπιμειδήσας, δολίης δ' οὐ λήθετο τέχνης.
Ζεῦ κύδιστε μέγιστε θεῶν αἰειγενετῶν,
τῶν δ' ἔλευ ὀπποτέρην σε ἐνὶ φρεσὶ θυμὸς ἀνώγει.
Φῆ ῥα δολοφρονέων. Ζεὺς δ' ἄφθιτα μήδεα εἰδῶς
γνῶ ῥ' οὐδ' ἠγνοίησε δόλον. κακὰ δ' ὄσσετο θυμῷ
θνητοῖς ἀνθρώποισι, τὰ καὶ τελέεσθαι ἔμελλε.
χερσὶ δ' ὄ γ' ἀμφοτέρησιν ἀνείλετο λευκὸν ἄλειφαρ,
χώσατο δὲ φρένας ἀμφί, χόλος δὲ μιν ἴκετο θυμόν,
ὡς ἴδεν ὅστέα λευκὰ βοὸς δολίῃ ἐπὶ τέχνῃ.
ἐκ τοῦ δ' ἀθανάτοισιν ἐπὶ χθονὶ φύλ' ἀνθρώπων
καίουσ' ὅστέα λευκὰ θυγόντων ἐπὶ βωμῶν.
τὸν δὲ μέγ' ὀχθήσας προσέφη νεφεληγερέτα Ζεὺς.
Ἴαπετιονίδη, πάντων πέρι μήδεα εἰδῶς,
ὧ πέπον, οὐκ ἄρα πῶ δολίης ἐπελήθεο τέχνης.
Ὡς φάτο χωόμενος Ζεὺς ἄφθιτα μήδεα εἰδῶς.
ἐκ τούτου δῆπειτα χόλου μεμνημένος αἰεὶ
οὐκ ἐδίδου μελίησι πυρὸς μένος ἀκαμάτιο
θνητοῖς ἀνθρώποις οἳ ἐπὶ χθονὶ ναιετάουσιν.
ἀλλὰ μιν ἐξαπάτησεν ἐὺς πάϊς Ἴαπετιοῖο
κλέψας ἀκαμάτιο πυρὸς τηλέσκοπον ἀυγὴν
ἐν κοίλῳ νάρθηκι. δάκεν δ' ἄρα νειόθι θυμὸν
Ζῆν' ὑψιβρεμέτην, ἐχόλωσε δὲ μιν φίλον ἦτορ,
ὡς ἴδ' ἐν ἀνθρώποισι πυρὸς τηλέσκοπον ἀυγὴν.
αὐτίκα δ' ἀντὶ πυρὸς τεῦξεν κακὸν ἀνθρώποισι.
γαίης γὰρ σύμπλασσε περικλυτὸς Ἀμφιγυήεις
παρθένῳ αἰδοίῃ ἴκελον Κρονίδεω διὰ βουλᾶς.
ζῶσε δὲ καὶ κόσμησε θεὰ γλαυκῶπις Ἀθήνη
ἀργυφῆ ἐσθῆτι. κατὰ κρηθῆν δὲ καλύπτρην
δαιδαλέην χεῖρεςσι κατέσχεθε, θαῦμα ιδέσθαι.

[ἀμφὶ δὲ οἱ στεφάνους νεοθηλέας, ἄνθεα ποίης,
ἱμερτοῦς περίθηκε καρῆατι Παλλὰς Ἀθήνη.]
ἀμφὶ δὲ οἱ στεφάνην χρυσέην κεφαλῆφιν ἔθηκε,
τὴν αὐτὸς ποίησε περικλυτὸς Ἀμφιγυῆεις
ἀσκήσας παλάμησι, χαριζόμενος Διὶ πατρί.
τῇ δ' ἔνι δαίδαλα πολλὰ τετεύχαστο, θαῦμα ιδέσθαι,
κνώδαλ' ὅσ' ἠπειρος δεινὰ τρέφει ἠδὲ θάλασσα.
τῶν ὅ γε πόλλ' ἐνέθηκε, χάρις δ' ἐπὶ πᾶσιν ἄητο,
θαυμάσια, ζωῶσιν ἐοικότα φωνήεσσιν.
Αὐτὰρ ἐπεὶ δὴ τεῦξε καλὸν κακὸν ἀντ' ἀγαθοῖο,
ἐξάγαγ' ἔνθά περ ἄλλοι ἔσαν θεοὶ ἢ δ' ἄνθρωποι,
κόσμῳ ἀγαλλομένην γλαυκώπιδος Ὀβριμοπάτρης.
θαῦμα δ' ἔχ' ἀθανάτους τε θεοὺς θνητούς τ' ἀνθρώπους,
ὡς εἶδον δόλον αἰπὺν, ἀμήχανον ἀνθρώποισιν.
ἐκ τῆς γὰρ γένος ἐστὶ γυναικῶν θηλυτεράων,
[τῆς γὰρ ὀλοῖόν ἐστι γένος καὶ φύλα γυναικῶν,]
πῆμα μέγα θνητοῖσι, σὺν ἀνδράσι ναιετάουσιν,
οὐλομένης Πενίης οὐ σύμφοροι, ἀλλὰ Κόροιο.
ὡς δ' ὀπὸτ' ἐν σμήγεσσι κατηρεφέεσσι μέλισσαι
κηφῆνας βόσκωσι, κακῶν ξυνήονας ἔργων.
αἱ μὲν τε πρόπαν ἦμαρ ἐς ἥλιον καταδύντα
ἡμάτια σπεύδουσι τιθεῖσιν τε κηρία λευκά,
οἱ δ' ἔντοσθε μένοντες ἐπιρρεφίας κατὰ σίμβλους
ἀλλότριον κάματον σφετέρην ἐς γαστέρ' ἀμῶνται.
ὡς δ' αὐτῶς ἄνδρεςσι κακὸν θνητοῖσι γυναῖκας
Ζεὺς ὑψιβρεμέτης θῆκε, ξυνήονας ἔργων
ἀργαλέων. ἕτερον δὲ πόρεν κακὸν ἀντ' ἀγαθοῖο,
ὅς κε γάμον φεύγων καὶ μέρμερα ἔργα γυναικῶν
μὴ γῆμαι ἐθέλη, ὀλοὸν δ' ἐπὶ γῆρας ἵκηται
χῆται γηροκόμοιο. ὁ δ' οὐ βιότου γ' ἐπιδευῆς
ζῶει, ἀποφθιμένου δὲ διὰ ζωὴν δατέονται
χηρωσταί. ᾧ δ' αὖτε γάμου μετὰ μοῖρα γένηται,
κεδνὴν δ' ἔσχεν ἄκοιτιν, ἀρηρυῖαν πραπίδεςσι,
τῷ δὲ τ' ἀπ' αἰῶνος κακὸν ἐσθλῷ ἀντιφερίζει
ἐμμενές. ὅς δὲ κε τέτμη ἀταρτηροῖο γενέθλης,
ζῶει ἐνὶ στήθεσσι ἔχων ἀλίσστον ἀνίην
θυμῷ καὶ κραδίη, καὶ ἀνήκεστον κακὸν ἐστίν.
ᾧ οὐκ ἐστὶ Διὸς κλέψαι νόον οὐδὲ παρελθεῖν.
οὐδὲ γὰρ Ἰαπετιονίδης ἀκάκητα Προμηθεὺς
τοῖό γ' ὑπεξήλυξε βαρὺν χόλον, ἀλλ' ὑπ' ἀνάγκης
καὶ πολυίδριν ἐόντα μέγας κατὰ δεσμὸς ἐρύκει.
Ὀβριάρεω δ' ὡς πρῶτα πατὴρ ὠδύσσατο θυμῷ
Κόττω τ' ἠδὲ Γύγη, δῆσε κρατερῷ ἐνὶ δεσμῷ,
ἠνορέην ὑπέροπλον ἀγώμενος ἠδὲ καὶ εἶδος
καὶ μέγεθος. κατένασσε δ' ὑπὸ χθονὸς εὐρυοδείης.
ἐνθ' οἷ γ' ἄλγε' ἔχοντες ὑπὸ χθονὶ ναιετάοντες
εἶατ' ἐπ' ἐσχατιῇ μεγάλης ἐν πείρασι γαίης
δηθὰ μάλ' ἀχνύμενοι, κραδίη μέγα πένθος ἔχοντες.

ἀλλὰ σφεας Κρονίδης τε καὶ ἀθάνατοι θεοὶ ἄλλοι
οὓς τέκεν ἠύκομος Ῥεῖη Κρόνου ἐν φιλότῃτι
Γαίης φραδοσύνησιν ἀνήγαγον ἐς φάος αὐτίς.
αὐτὴ γὰρ σφιν ἅπαντα διηνεκέως κατέλεξε,
σὺν κείνοις νίκην τε καὶ ἀγλαὸν εὖχος ἀρέσθαι.
δηρὸν γὰρ μάρναντο πόνον θυμαλγέ' ἔχοντες
ἀντίον ἀλλήλοισι διὰ κρατερὰς ὑσμίνας
Τιτῆνες τε θεοὶ καὶ ὅσοι Κρόνου ἐξεγένοντο,
οἱ μὲν ἀφ' ὑψηλῆς Ὀθρυος Τιτῆνες ἀγαυοί,
οἱ δ' ἄρ' ἀπ' Οὐλύμπιοι θεοὶ δωτῆρες ἐάων
οὓς τέκεν ἠύκομος Ῥεῖη Κρόνω εὐνηθεῖσα.
οἷ ῥα τότε ἀλλήλοισι μάχην θυμαλγέ' ἔχοντες
συνεχέως ἐμάχοντο δέκα πλείους ἐνιαυτούς.
οὐδέ τις ἦν ἔριδος χαλεπῆς λύσις οὐδὲ τελευτὴ
οὐδετέροις, ἴσον δὲ τέλος τέτατο πτολέμοιο.
ἀλλ' ὅτε δὴ κείνοισι παρέσχεθεν ἄρμενα πάντα,
νέκταρ τ' ἀμβροσίην τε, τὰ περ θεοὶ αὐτοὶ ἔδουσι,
πάντων <τ> ἐν στήθεσσι ἀέξετο θυμὸς ἀγήνωρ,
[ὡς νέκταρ τ' ἐπάσαντο καὶ ἀμβροσίην ἐρατεινήν,]
δὴ τότε τοῖς μετέειπε πατὴρ ἀνδρῶν τε θεῶν τε.
« κέκλυτέ μευ Γαίης τε καὶ Οὐρανοῦ ἀγλαὰ τέκνα,
ὄφρ' εἴπω τὰ με θυμὸς ἐνὶ στήθεσσι κελεύει.
ἦδη γὰρ μάλα δηρὸν ἐναντίοι ἀλλήλοισι
νίκης καὶ κάρτεως πέρι μαρνάμεθ' ἤματα πάντα,
Τιτῆνες τε θεοὶ καὶ ὅσοι Κρόνου ἐκγενόμεσθα.
ὑμεῖς δὲ μεγάλην τε βίην καὶ χειῖρας ἀάπτους
φαίνετε Τιτῆνες ἐναντίον ἐν δαὶ λυγρῇ,
μνησάμενοι φιλότῃτος ἐνηέος, ὅσσα παθόντες
ἐς φάος ἄψ ἀφίκεσθε δυσηλεγέος ὑπὸ δεσμοῦ
ἡμετέρας διὰ βουλάς ὑπὸ ζόφου ἡερόεντος.»
᾿Ως φάτο. τὸν δ' αἶψ' αὐτίς ἀμείβετο Κόττος ἀμύμων.
« δαιμόνι', οὐκ ἀδάητα πιφαύσκεαι, ἀλλὰ καὶ αὐτοὶ
ἴδμεν ὅ τοι περὶ μὲν πραπίδες, περὶ δ' ἐστὶ νόημα,
ἀλκτῆρ δ' ἀθανάτοισιν ἀρῆς γένεο κρυεροῖο,
σῆσι δ' ἐπιφροσύνησιν ὑπὸ ζόφου ἡερόεντος
ἄψορρον ἐξαῦτις ἀμειλίκτων ὑπὸ δεσμῶν
ἠλύθομεν, Κρόνου υἱὲ ἄναξ, ἀνάελπτα παθόντες.
τῷ καὶ νῦν ἀτενεῖ τε νόω καὶ πρόφρονι θυμῷ
ῤυσόμεθα κράτος ὑμὸν ἐν αἰνῇ δημοτῆτι,
μαρνάμενοι Τιτῆσιν ἀνὰ κρατερὰς ὑσμίνας.»
᾿Ως φάτ'. ἐπήνησαν δὲ θεοὶ δωτῆρες ἐάων
μῦθον ἀκούσαντες. πολέμου δ' ἐλλοαίετο θυμὸς
μᾶλλον ἔτ' ἢ τὸ πάροιθε. μάχην δ' ἀμέγαρτον ἐγειραν
πάντες, θήλειά τε καὶ ἄρσενες, ἤματι κείνῳ,
Τιτῆνες τε θεοὶ καὶ ὅσοι Κρόνου ἐξεγένοντο,
οὓς τε Ζεὺς ἐρέβεσφιν ὑπὸ χθονὸς ἦκε φόωσδε,
δεινοὶ τε κρατεροὶ τε, βίην ὑπέροπλον ἔχοντες.
τῶν ἑκατὸν μὲν χειῖρες ἀπ' ὤμων αἰσσοῦντο

πᾶσιν ὁμῶς, κεφαλαὶ δὲ ἑκάστῳ πεντήκοντα
ἐξ ὧμων ἐπέφυκον ἐπὶ στιβαροῖσι μέλεσσι.
οἱ τότε Τιτῆνεςσι κατέσταθεν ἐν δαὶ λυγρῇ
πέτρας ἠλιβάτους στιβαρῆς ἐν χερσὶν ἔχοντες.
Τιτῆνες δ' ἐτέρωθεν ἐκαρτύναντο φάλαγγας
προφρονέως. χειρῶν τε βίης θ' ἅμα ἔργον ἔφαινον
ἀμφοτέροι, δεινὸν δὲ περίαχε πόντος ἀπεύρων,
γῆ δὲ μέγ' ἐσμαράγησεν, ἐπέστενε δ' οὐρανὸς εὐρύς
σειόμενος, πεδόθεν δὲ τινάσσετο μακρὸς Ὀλυμπος
ῥιπῆ ὑπ' ἀθανάτων, ἔνοσις δ' ἴκανε βαρεῖα
τάρταρον ἠερόεντα ποδῶν, αἰπεῖά τ' ἰωῆ
ἀσπέτου ἰωχοῖο βολάων τε κρατεράων.
ὧς ἄρ' ἐπ' ἀλλήλοις ἴεσαν βέλεα στονόεντα.
φωνῆ δ' ἀμφοτέρων ἴκετ' οὐρανὸν ἀστερόεντα
κεκλομένων. οἱ δὲ ξύνισαν μεγάλῳ ἀλαλητῶ.
Οὐδ' ἄρ' ἔτι Ζεὺς ἴσχεν ἐὼν μένος, ἀλλὰ νῦ τοῦ γε
εἴθαρ μὲν μένος πλήντο φρένες, ἐκ δὲ τε πᾶσαν
φαῖνε βίην. ἄμυδις δ' ἄρ' ἀπ' οὐρανοῦ ἠδ' ἀπ' Ὀλύμπου
ἀστράπτων ἔστειχε συνωχαδόν, οἱ δὲ κεραυνοὶ
ἴκταρ ἅμα βροντῆ τε καὶ ἀστεροπῆ ποτέοντο
χειρὸς ἄπο στιβαρῆς, ἱερὴν φλόγα εἰλυφόωντες,
ταρφέες. ἀμφὶ δὲ γαῖα φερέσβιος ἐσμαράγιζε
καιομένα, λάκε δ' ἀμφὶ περὶ μεγάλ' ἄσπετος ὕλη.
ἔζεε δὲ χθῶν πᾶσα καὶ Ὠκεανοῖο ῥέεθρα
πόντός τ' ἀτρύγετος. τοὺς δ' ἄμφεπε θερμὸς αὐτμῆ
Τιτῆνας χθονίους, φλόξ δ' αἰθέρα δῖαν ἴκανε
ἄσπετος, ὅσσε δ' ἄμερδε καὶ ἰφθίμων περ ἐόντων
αὐγῆ μαρμαίρουσα κεραυνοῦ τε στεροπῆς τε.
καῦμα δὲ θεσπέσιον κάτεχεν χάος. εἶσατο δ' ἄντα
ὀφθαλμοῖσιν ἰδεῖν ἠδ' οὐασιν ὅσσαν ἀκοῦσαι
αὐτως, ὡς ὅτε γαῖα καὶ οὐρανὸς εὐρύς ὑπερθε
πίλνατο. τοῖος γάρ κε μέγας ὑπὸ δοῦπος ὀρώρει,
τῆς μὲν ἐρειπομένης, τοῦ δ' ὑψόθεν ἐξεριπόντος.
τόσσοι δοῦποι ἐγεντο θεῶν ἔριδι ξυνιόντων.
σὺν δ' ἄνεμοι ἔνοσιν τε κονίην τ' ἐσφαράγιζον
βροντὴν τε στεροπὴν τε καὶ αἰθαλόεντα κεραυνόν,
κῆλα Διὸς μέγалоιο, φέρον δ' ἰαχὴν τ' ἐνοπὴν τε
ἐς μέσον ἀμφοτέρων. ὄτοβος δ' ἀπλητος ὀρώρει
σμερδαλέης ἔριδος, κάρτευσ δ' ἀνεφαίνετο ἔργον.
Ἐκλίνθη δὲ μάχη. πρὶν δ' ἀλλήλοις ἐπέχοντες
ἐμμενέως ἐμάχοντο διὰ κρατερὰς ὑσμίνας.
οἱ δ' ἄρ' ἐνὶ πρώτοισι μάχην δριμεῖαν ἔγειραν,
Κόττος τε Βριάρεώς τε Γύγης τ' ἄατος πολέμοιο.
οἱ ῥα τριηκοσίας πέτρας στιβαρέων ἀπὸ χειρῶν
πέμπον ἐπασσυτέρας, κατὰ δ' ἐσκίασαν βελέεσσι
Τιτῆνας. καὶ τοὺς μὲν ὑπὸ χθονὸς εὐρυοδείης
πέμπαν καὶ δεσμοῖσιν ἐν ἀργαλέοισιν ἔδησαν,
νικήσαντες χερσὶν ὑπερθύμους περ ἐόντας,

τόσσον ἔνερθ' ὑπὸ γῆς ὅσον οὐρανός ἐστ' ἀπὸ γαίης.
τόσσον γάρ τ' ἀπὸ γῆς ἐς τάρταρον ἠερόεντα.
ἐννέα γὰρ νύκτας τε καὶ ἡμέματα χάλκεος ἄκμων
οὐρανόθεν κατιών, δεκάτη κ' ἐς γαῖαν ἵκοιτο.
ἐννέα δ' αὖ νύκτας τε καὶ ἡμέματα χάλκεος ἄκμων
ἐκ γαίης κατιών, δεκάτη κ' ἐς τάρταρον ἵκοι.
Τὸν πέρι χάλκεον ἔρκος ἐλήλαται. ἀμφὶ δέ μιν νύξ
τριστοιχὶ κέχυται περὶ δειρήν. αὐτὰρ ὑπερθε
γῆς ρίζαι πεφύασι καὶ ἀτρυγέτοιο θαλάσσης.
Ἔνθα θεοὶ Τιτῆνες ὑπὸ ζόφῳ ἠερόεντι
κεκρύφαται βουλῆσι Διὸς νεφεληγερέταο,
χώρῳ ἐν εὐρώεντι, πελώρης ἔσχατα γαίης.
τοῖς οὐκ ἐξιτόν ἐστι, θύρας δ' ἐπέθηκε Ποσειδέων
χαλκείας, τεῖχος δ' ἐπελήλαται ἀμφοτέρωθεν.
[Ἔνθα Γύγης Κόττος τε καὶ Ὀβριάρεως μεγάθυμος
ναίουσιν, φύλακες πιστοὶ Διὸς αἰγιόχοιο.
Ἔνθα δὲ γῆς δνοφερῆς καὶ ταρτάρου ἠερόεντος
πόντου τ' ἀτρυγέτοιο καὶ οὐρανοῦ ἀστερόεντος
ἐξεΐης πάντων πηγαὶ καὶ πείρατ' ἔασιν,
ἀργαλέ' εὐρώεντα, τά τε στυγέουσι θεοὶ περ.
χάσμα μέγ', οὐδέ κε πάντα τελεσφόρον εἰς ἐνιαυτὸν
οὔδας ἵκοιτ', εἰ πρῶτα πυλέων ἔντοσθε γένοιτο,
ἀλλὰ κεν ἔνθα καὶ ἔνθα φέροι πρὸ θύελλα θυέλλης
ἀργαλέη. δεινὸν δὲ καὶ ἀθανάτοισι θεοῖσι.]
[τοῦτο τέρας. καὶ Νυκτὸς ἐρεμνῆς οἰκία δεινὰ
ἔστηκεν νεφέλης κεκαλυμμένα κυανέησι.]
Τῶν πρόσθ' Ἰαπετοῖο πάϊς ἔχει οὐρανὸν εὐρὺν
ἔστηὼς κεφαλῇ τε καὶ ἀκαμάτησι χέρεσσιν
ἀστεμφέως, ὅθι Νύξ τε καὶ Ἡμέρη ἄσσον ἰοῦσαι
ἀλλήλας προσέειπον ἀμειβόμεναι μέγαν οὐδὸν
χάλκεον. ἡ μὲν ἔσω καταβήσεται, ἡ δὲ θύραζε
ἔρχεται, οὐδέ ποτ' ἀμφοτέρας δόμος ἐντὸς ἐέργει,
ἀλλ' αἰεὶ ἐτέρη γε δόμων ἔκτοσθεν ἐοῦσα
γαῖαν ἐπιστρέφεται, ἡ δ' αὖ δόμου ἐντὸς ἐοῦσα
μῖμνει τὴν αὐτῆς ὥρην ὁδοῦ, ἔστ' ἂν ἴκηται.
ἡ μὲν ἐπιχθονίοισι φάος πολυδερκὲς ἔχουσα,
ἡ δ' ὑπνον μετὰ χερσὶ, κασίγνητον Θανάτοιο,
Νύξ ὀλοή, νεφέλη κεκαλυμμένη ἠεροειδεῖ.
Ἔνθα δὲ Νυκτὸς παῖδες ἐρεμνῆς οἰκί' ἔχουσιν,
ὑπνος καὶ Θάνατος, δεινοὶ θεοί. οὐδέ ποτ' αὐτοὺς
Ἥλιος φαέθων ἐπιδέρκεται ἀκτίνεσσιν
οὐρανὸν εἰσανιών οὐδ' οὐρανόθεν καταβαίνων.
τῶν ἕτερος μὲν γῆν τε καὶ εὐρέα νῶτα θαλάσσης
ἥσυχος ἀνστρέφεται καὶ μείλιχος ἀνθρώποισι,
τοῦ δὲ σιδηρῆ μὲν κραδίη, χάλκεον δὲ οἱ ἦτορ
νηλεὲς ἐν στήθεσσιν. ἔχει δ' ὃν πρῶτα λάβησιν
ἀνθρώπων. ἐχθρὸς δὲ καὶ ἀθανάτοισι θεοῖσιν.
Ἔνθα θεοῦ χθονίου πρόσθεν δόμοι ἠχήμεντες

[Ἰφθίμου τ' Αἶδεω καὶ ἐπαινῆς Περσεφονείης]
ἐστᾶσιν, δεινὸς δὲ κύων προπάροιθε φυλάσσει,
νηλεΐης, τέχνην δὲ κακὴν ἔχει. ἐς μὲν ἰόντας
σαίνει ὁμῶς οὐρῆ τε καὶ οὐᾶσιν ἀμφοτέροισιν,
ἐξελθεῖν δ' οὐκ αὐτίς ἐᾷ πάλιν, ἀλλὰ δοκεύων
ἐσθίει, ὃν κε λάβησι πυλέων ἔκτοσθεν ἰόντα.
[Ἰφθίμου τ' Αἶδεω καὶ ἐπαινῆς Περσεφονείης.]
Ἔνθα δὲ ναιετάει στυγερὴ θεὸς ἀθανάτοισι,
δεινὴ Στύξ, θυγάτηρ ἀψορροῦ Ὠκεανοῖο
πρεσβυτάτη. νόσφιν δὲ θεῶν κλυτὰ δώματα ναίει
μακρῆσιν πέτρῃσι κατηρεφέ'. ἀμφὶ δὲ πάντῃ
κίοσιν ἀργυρέοισι πρὸς οὐρανὸν ἐστήρικται.
παῦρα δὲ Θαύμαντος θυγάτηρ πόδας ὠκέα ἱρις
ἀγγελίῃ πωλεῖται ἐπ' εὐρέα νῶτα θαλάσσης.
ὀππότε ἔρις καὶ νεῖκος ἐν ἀθανάτοισιν ὄρηται,
καὶ ῥ' ὅστις ψεύδεται Ὀλύμπια δώματ' ἐχόντων,
Ζεὺς δὲ τε ἱρὴν ἔπεμψε θεῶν μέγαν ὄρκον ἐνεῖκαι
τηλόθεν ἐν χρυσῆ προχόῳ πολυώνυμον ὕδωρ,
ψυχρόν, ὃ τ' ἐκ πέτρης καταλείβεται ἠλιβάτοιο
ὑψηλῆς. πολλὸν δὲ ὑπὸ χθονὸς εὐρυοδείης
ἐξ ἱεροῦ ποταμοῖο ῥέει διὰ νύκτα μέλαιναν.
Ὠκεανοῖο κέρας, δεκάτῃ δ' ἐπὶ μοῖρα δέδασται.
ἐννέα μὲν περὶ γῆν τε καὶ εὐρέα νῶτα θαλάσσης
δίνης ἀργυρῆς εἰλιγμένος εἰς ἅλα πίπτει,
ἢ δὲ μί' ἐκ πέτρης προρέει, μέγα πῆμα θεοῖσιν.
Ὅς κεν τὴν ἐπίορκον ἀπολλείψας ἐπομόσση
ἀθανάτων οἱ ἔχουσι κάρη νιφόεντος Ὀλύμπου,
κεῖται νήυτμος τετελεσμένον εἰς ἐνιαυτόν.
οὐδέ ποτ' ἀμβροσίης καὶ νέκταρος ἔρχεται ἄσσον
βρώσιος, ἀλλὰ τε κεῖται ἀνάπνευστος καὶ ἄναυδος
στρωτοῖς ἐν λεχέεσσι, κακὸν δ' ἐπὶ κῶμα καλύπτει.
αὐτὰρ ἐπὴν νοῦσον τελέσει μέγαν εἰς ἐνιαυτόν,
ἄλλος δ' ἐξ ἄλλου δέχεται χαλεπώτερος ἄθλος.
εἰνάετες δὲ θεῶν ἀπαμείρεται αἰὲν ἐόντων,
οὐδέ ποτ' ἐς βουλὴν ἐπιμίσγεται οὐδ' ἐπὶ δαΐτας
ἐννέα πάντ' ἔτεα. δεκάτῃ δ' ἐπιμίσγεται αὐτίς
εἰρέας ἀθανάτων οἱ Ὀλύμπια δώματ' ἔχουσι.
τοῖον ἄρ' ὄρκον ἔθεντο θεοὶ Στυγὸς ἄφθιτον ὕδωρ,
ὠγύγιον. τὸ δ' ἴησι καταστυφέλου διὰ χώρου.
Ἔνθα δὲ γῆς δνοφερῆς καὶ ταρτάρου ἠερόεντος
πόντου τ' ἀτρυγέτοιο καὶ οὐρανοῦ ἀστερόεντος
ἐξεΐης πάντων πηγαὶ καὶ πείρατ' ἔασιν,
ἀργαλέ' εὐρώεντα, τά τε στυγέουσι θεοὶ περ.
ἐνθα δὲ μαρμάρειά τε πύλαι καὶ χάλκεος οὐδός,
ἀστεμφὲς ρίζῃσι διηνεκέεσσιν ἀρηρώς,
αὐτοφυῆς. πρόσθεν δὲ θεῶν ἔκτοσθεν ἀπάντων
Τιτῆνες ναίουσι, πέρην χάεος ζοφεροῖο.
αὐτὰρ ἐρισμαράγοιο Διὸς κλειτοὶ ἐπίκουροι

δώματα ναιετάουσιν ἐπ' Ὀκεανοῖο θεμέθλοις,
Κόττος τ' ἠδὲ Γύγης. Βριάρεών γε μὲν ἦν ἐόντα
γαμβρὸν ἐὼν ποίησε βαρύκτυπος Ἐννοσίγαιος,
δῶκε δὲ Κυμοπόλειαν ὀπυίειν, θυγατέρα ἦν.
Αὐτὰρ ἐπεὶ Τιτῆνας ἀπ' οὐρανοῦ ἐξέλασε Ζεὺς,
ὀπλότατον τέκε παῖδα Τυφωέα Γαῖα πελώρη
Ταρτάρου ἐν φιλότῃτι διὰ χρυσῆν Ἀφροδίτην.
οὐ χεῖρες μὲν ἔασιν ἐπ' ἰσχύι ἔργματ' ἔχουσαι,
καὶ πόδες ἀκάματοι κρατεροῦ θεοῦ. ἐκ δὲ οἱ ὤμων
ἦν ἑκατὸν κεφαλαὶ ὄφις δεινοῖο δράκοντος,
γλώσσησι δνοφερῆσι λελιχμότες. ἐν δὲ οἱ ὄσσε
θεσπεσίης κεφαλῆσιν ὑπ' ὀφρύσι πῦρ ἀμάρυσσεν.
[πασέων δ' ἐκ κεφαλέων πῦρ καίετο δερκομένοιο.]
φωναὶ δ' ἐν πάσησιν ἔσαν δεινῆς κεφαλῆσι,
παντοίην ὄπ' ἰεῖσαι ἀθέσφατον. ἄλλοτε μὲν γὰρ
φθέγγονθ' ὥς τε θεοῖσι συνιέμεν, ἄλλοτε δ' αὐτε
ταύρου ἐριβρύχεω μένος ἀσχέτου ὄσσαν ἀγαύρου,
ἄλλοτε δ' αὐτε λέοντος ἀναιδέα θυμὸν ἔχοντος,
ἄλλοτε δ' αὐ σκυλάκεσσι ἐοικότα, θαύματ' ἀκοῦσαι,
ἄλλοτε δ' αὐ ῥοίζεσχ', ὑπὸ δ' ἤχεεν οὔρεα μακρά.
καὶ νῦ κεν ἔπλετο ἔργον ἀμήχανον ἤματι κείνῳ,
καὶ κεν ὅ γε θνητοῖσι καὶ ἀθανάτοισιν ἀναξεν,
εἰ μὴ ἄρ' ὄξυ νόησε πατὴρ ἀνδρῶν τε θεῶν τε.
σκληρὸν δ' ἐβρόντησε καὶ ὄβριμον, ἀμφὶ δὲ γαῖα
σμερδαλέον κονάβησε καὶ οὐρανοῦς εὐρύς ὑπερθε
πόντος τ' Ὀκεανοῦ τε ῥοαὶ καὶ τάρταρα γαίης.
ποσσὶ δ' ὑπ' ἀθανάτοισι μέγας πελεμίζετ' Ὀλυμπος
ὀρνυμένοιο ἀνακτος. ἐπεστονάχιζε δὲ γαῖα.
καῦμα δ' ὑπ' ἀμφοτέρων κάτεχεν ἰοειδέα πόντον
βροντῆς τε στεροπῆς τε πυρός τ' ἀπὸ τοῖο πελώρου
πρηστήρων ἀνέμων τε κεραυνοῦ τε φλεγέθοντος.
ἔζεε δὲ χθὼν πᾶσα καὶ οὐρανοῦς ἠδὲ θάλασσα.
θυῖε δ' ἄρ' ἀμφ' ἀκτὰς περὶ τ' ἀμφὶ τε κύματα μακρὰ
ῥιπῆ ὑπ' ἀθανάτων, ἔνοσις δ' ἄσβεστος ὀρώρει.
τρέε δ' Αἰίδης ἐνέροισι καταφθιμένοισιν ἀνάσσω
Τιτῆνές θ' ὑποταρτάριοι Κρόνον ἀμφὶς ἐόντες
ἀσβέστου κελάδοιο καὶ αἰνῆς δημοτῆτος.
Ζεὺς δ' ἐπεὶ οὖν κόρθυνεν ἐὼν μένος, εἴλετο δ' ὄπλα,
βροντῆν τε στεροπῆν τε καὶ αἰθαλόεντα κεραυνόν,
πληξεν ἀπ' Οὐλύμποιο ἐπάλμενος. ἀμφὶ δὲ πᾶσας
ἔπρεσε θεσπεσίας κεφαλὰς δεινοῖο πελώρου.
αὐτὰρ ἐπεὶ δὴ μιν δάμασε πληγῆσιν ἰμάσσας,
ἤριπε γυιωθεῖς, στονάχιζε δὲ γαῖα πελώρη.
φλόξ δὲ κεραυνωθέντος ἀπέσσυτο τοῖο ἀνακτος
οὔρεος ἐν βήσσησιν αἰδνῆς παιπαλοέσσης
πληγέντος, πολλῆ δὲ πελώρη καίετο γαῖα
αὐτμῆ θεσπεσίῃ, καὶ ἐτήκετο κασσίτερος ὧς
τέχνη ὑπ' αἰζηῶν ἐν εὐτρήτοις χοάνοισι

θαλφθείς, ἤε σίδηρος, ὃ περ κρατερώτατός ἐστιν,
οὔρεος ἐν βήσσησι δαμαζόμενος πυρὶ κηλέῳ
τήκεται ἐν χθονὶ δὴ ὑφ' Ἡφαίστου παλάμησιν.
ὣς ἄρα τήκετο γαῖα σέλαι πυρὸς αἰθομένοιο.
ῥῖψε δέ μιν θυμῷ ἀκαχῶν ἐς τάρταρον εὐρύν.
Ἐκ δὲ Τυφωέος ἔστ' ἀνέμων μένος ὑγρὸν ἀέντων,
νόσφι Νότου Βορέῳ τε καὶ ἀργεστέῳ Ζεφύροιο.
οἷ γε μὲν ἐκ θεόφιν γενεήν, θνητοῖς μέγ' ὄνειαρ.
αἱ δ' ἄλλαι μὰ ψ αὔραι ἐπιπνεῖουσι θάλασσαν.
αἱ δὴ τοι πίπτουσαι ἐς ἠεροειδέα πόντον,
πῆμα μέγα θνητοῖσι, κακῇ θυίουσιν ἀέλλῃ.
ἄλλοτε δ' ἄλλαι ἄεισι διασκιδνᾶσί τε νῆας
ναύτας τε φθείρουσι. κακοῦ δ' οὐ γίνεται ἀλκὴ
ἀνδράσιν, οἷ κείνησι συνάντωνται κατὰ πόντον.
αἱ δ' αὖ καὶ κατὰ γαῖαν ἀπείριτον ἀνθεμόεσσαν
ἔργ' ἐρατὰ φθείρουσι χαμαιγενέων ἀνθρώπων,
πιμπλεῖσαι κόνιός τε καὶ ἀργαλέου κολοσυρτοῦ.
Αὐτὰρ ἐπεὶ ῥα πόνον μάκαρες θεοὶ ἐξετέλεσσαν,
Τιτήγεσσι δὲ τιμῶν κρίναντο βίηφι,
δὴ ῥα τότε ὄτρυνον βασιλευμένῃ δὲ ἀνάσσειν
Γαίης φραδμοσύνησιν Ὀλύμπιον εὐρύοπα Ζῆν
ἀθανάτων. ὁ δὲ τοῖσιν ἐν διεδάσσατο τιμάς.
Ζεὺς δὲ θεῶν βασιλεὺς πρώτην ἄλοχον θέτο Μῆτιν,
πλεῖστα θεῶν εἰδυῖαν ἰδὲ θνητῶν ἀνθρώπων.
ἀλλ' ὅτε δὴ ἄρ' ἔμελλε θεὰν γλαυκῶπιν Ἀθήνην
τέξεσθαι, τότε ἔπειτα δόλω φρένας ἐξαπατήσας
αἰμυλίοισι λόγοισιν ἐὴν ἐσκάτθετο νηδύν,
Γαίης φραδμοσύνησι καὶ Οὐρανοῦ ἀστερόεντος.
τὼς γὰρ οἱ φρασάτην, ἵνα μὴ βασιληίδα τιμὴν
ἄλλος ἔχοι Διὸς ἀντὶ θεῶν αἰειγενετῶν.
ἐκ γὰρ τῆς εἵμαρτο περίφρονα τέκνα γενέσθαι.
πρώτην μὲν κούρην γλαυκώπιδα Τριτογένειαν,
ἴσον ἔχουσαν πατρὶ μένος καὶ ἐπίφρονα βουλήν,
αὐτὰρ ἔπειτ' ἄρα παῖδα θεῶν βασιλῆα καὶ ἀνδρῶν
ἠμελλεν τέξεσθαι, ὑπέρβιον ἦτορ ἔχοντα.
ἀλλ' ἄρα μιν Ζεὺς πρόσθεν ἐὴν ἐσκάτθετο νηδύν,
ὥς οἱ συμφράσσαιτο θεὰ ἀγαθὸν τε κακὸν τε.
Δεύτερον ἠγάγετο λιπαρὴν Θέμιν, ἣ τέκεν Ὀρας,
Εὐνομίην τε Δίκην τε καὶ Εἰρήνην τεθαλυῖαν,
αἱ τ' ἔργ' ὠρεύουσι καταθνητοῖσι βροτοῖσι,
Μοίρας θ', ἧς πλείστην τιμὴν πόρε μητίετα Ζεὺς,
Κλωθῶ τε Λάχεσίν τε καὶ Ἄτροπον, αἱ τε διδοῦσι
θνητοῖς ἀνθρώποισιν ἔχειν ἀγαθὸν τε κακὸν τε.
Τρεῖς δὲ οἱ Εὐρυνόμη Χάριτας τέκε καλλιπαρήους,
Ἰκεανοῦ κούρη πολυήρατον εἶδος ἔχουσα,
Ἀγλαίην τε καὶ Εὐφροσύνην Θαλίην τ' ἐρατεινήν.
τῶν καὶ ἀπὸ βλεφάρων ἔρος εἴβeto δερκομενάων
λυσιμελής. καλὸν δὲ θ' ὑπ' ὀφρύσι δερκιδύονται.

Αὐτὰρ ὁ Δῆμητρος πολυφόρβης ἐς λέχος ἦλθεν.
ἦ τέκε Περσεφόνην λευκώλενον, ἦν Αἰδωνεὺς
ἦρπασεν ἧς παρὰ μητρός, ἔδωκε δὲ μητίετα Ζεὺς.
Μνημοσύνης δ' ἐξαῦτις ἐράσσατο καλλικόμοιο,
ἐξ ἧς οἱ Μοῦσαι χρυσάμπυκες ἐξεγένοντο
ἐννέα, τῆσιν ἄδον θαλῖαι καὶ τέρψις ἀοιδῆς.
Λητὼ δ' Ἀπόλλωνα καὶ Ἄρτεμιν ἰοχέαιραν
ἱμερόεντα γόνον περὶ πάντων Οὐρανίωνων
γείνατ' ἄρ' αἰγιόχοιο Διὸς φιλότητι μιγεῖσα.
Λοισθοτάτην δ' Ἥρην θαλερὴν ποιήσατ' ἄκοιτιν.
ἦ δ' Ἥβην καὶ Ἄρηα καὶ Εἰλείθυιαν ἔτικτε
μιχθεῖσ' ἐν φιλότητι θεῶν βασιλῆι καὶ ἀνδρῶν.
Αὐτὸς δ' ἐκ κεφαλῆς γλαυκώπιδα γείνατ' Ἀθήνην,
δεινὴν ἐγρεκύδοιμον ἀγέστρατον ἀτρυτώνην,
πότνιαν, ἣ κέλαδοί τε ἄδον πόλεμοί τε μάχαι τε.
Ἥρη δ' Ἥφαιστον κλυτὸν οὐ φιλότητι μιγεῖσα
γείνατο, καὶ ζαμένησε καὶ ἦρισεν ᾧ παρακοίτη,
ἐκ πάντων τέχνησι κεκασμένον Οὐρανίωνων.
Ἐκ δ' Ἀμφιτρίτης καὶ ἐρικτύπου Ἐννοσιγαίου
Τρίτων εὐρυβίης γένετο μέγας, ὃς τε θαλάσσης
πυθμέν' ἔχων παρὰ μητρὶ φίλῃ καὶ πατρὶ ἄνακτι
ναίει χρύσεια δῶ, δεινὸς θεός. αὐτὰρ Ἄρηι
ῥινοτόρῳ Κυθέρεια Φόβον καὶ Δεῖμον ἔτικτε,
δεινούς, οἳ τ' ἀνδρῶν πυκινὰς κλονέουσι φάλαγγας
ἐν πολέμῳ κρούεντι σὺν Ἄρηι πτολιπόρθῳ,
Ἀρμονίην θ', ἦν Κάδμος ὑπέρθυμος θέτ' ἄκοιτιν.
Ζηνὶ δ' ἄρ' Ἀτλαντὶς Μαίῃ τέκε κύδιμον Ἑρμῆν,
κήρυκ' ἀθανάτων, ἱερὸν λέχος εἰσαναβᾶσα.
Καδμηὶς δ' ἄρα οἱ Σεμέλη τέκε φαίδιμον υἱὸν
μιχθεῖσ' ἐν φιλότητι, Διώνυσον πολυγηθέα,
ἀθάνατον θνητῆ. νῦν δ' ἀμφότεροι θεοὶ εἰσιν.
Ἀλκμήνη δ' ἄρ' ἔτικτε βίην Ἡρακληεῖην
μιχθεῖσ' ἐν φιλότητι Διὸς νεφεληγερέταο.
Ἀγλαίην δ' Ἥφαιστος ἀγακλυτὸς ἀμφιγυῆεις
ὀπλοτάτην Χαρίτων θαλερὴν ποιήσατ' ἄκοιτιν.
Χρυσοκόμης δὲ Διώνυσος ξανθὴν Ἀριάδνην,
κούρην Μίνωος, θαλερὴν ποιήσατ' ἄκοιτιν.
τὴν δὲ οἱ ἀθάνατον καὶ ἀγήρων θῆκε Κρονίων.
Ἥβην δ' Ἀλκμήνης καλλισφύρου ἄλκιμος υἱός,
ἴς Ἡρακλῆος, τελέσας στονόεντας ἀέθλους,
παῖδα Διὸς μέγαλοιο καὶ Ἥρης χρυσοπεδῖλου,
αἰδοίην θέτ' ἄκοιτιν ἐν Οὐλύμπῳ νιφόντι.
ὄλβιος, ὃς μέγα ἔργον ἐν ἀθανάτοισιν ἀνύσσας
ναίει ἀπήμαντος καὶ ἀγήραος ἤματα πάντα.
Ἥελίῳ δ' ἀκάμαντι τέκε κλυτὸς Ὠκεανίην
Περσηὶς Κίρκην τε καὶ Αἰήτην βασιλῆα.
Αἰήτης δ' υἱὸς φαεσιμβρότου Ἥελίοιο
κούρην Ὠκεανοῖο τελέεντος ποταμοῖο

γῆμε θεῶν βουλήσιν, Ἴδυϊαν καλλιπάρηον.
ἦ δὴ οἱ Μήδειαν ἐύσφυρον ἐν φιλότητι
γείναθ' ὑποδηθεῖσα διὰ χρυσῆν Ἀφροδίτην.
ὕμεις μὲν νῦν χαίρετ', Ὀλύμπια δώματ' ἔχοντες,
νῆσοί τ' ἠπειροὶ τε καὶ ἄλμυρὸς ἔνδοθι πόντος.
νῦν δὲ θεάων φῦλον ἀείσατε, ἠδυέπειαι
Μοῦσαι Ὀλυμπιάδες, κοῦραι Διὸς αἰγιόχοιο,
ὄσσαι δὴ θνητοῖσι παρ' ἀνδράσιν εὐνηθεῖσαι
ἀθάναται γείναντο θεοῖς ἐπιείκελα τέκνα.
Δημήτηρ μὲν Πλοῦτον ἐγείνατο διὰ θεάων,
Ἴασίῳ ἥρωι μιγεῖσ' ἐρατῇ φιλότητι
νειῶ ἐνι τριπόλῳ, Κρήτης ἐν πίονι δήμῳ,
ἐσθλόν, ὃς εἶσ' ἐπὶ γῆν τε καὶ εὐρέα νῶτα θαλάσσης
πᾶσαν. τῷ δὲ τυχόντι καὶ οὗ κ' ἐς χεῖρας ἵκηται,
τὸν δὴ ἀφνειὸν ἔθηκε, πολὺν δέ οἱ ὤπασεν ὄλβον.
Κάδμῳ δ' Ἀρμονίη, θυγάτηρ χρυσεῖς Ἀφροδίτης,
Ἴνῳ καὶ Σεμέλῃ καὶ Ἀγαυῆν καλλιπάρηον
Αὐτονόην θ', ἣν γῆμεν Ἀρισταῖος βαθυχαίτης,
γείνατο καὶ Πολύδωρον ἐυστεφάνῳ ἐνὶ Θήβῃ.
Κούρῃ δ' Ὠκεανοῦ Χρυσάορι καρτεροθύμῳ
μιχθεῖσ' ἐν φιλότητι πολυχρύσου Ἀφροδίτης
Καλλιρόῃ τέκε παῖδα βροτῶν κάρτιστον ἀπάντων,
Γηρυονέα, τὸν κτεῖνε βίη Ἡρακληεῖη
βοῶν ἔνεκ' εἰλιπόδων ἀμφιρρύτῳ εἰν Ἐρυθείῃ.
Τιθωνῷ δ' Ἥως τέκε Μέμνονα χαλκοκορυστήν,
Αἰθιόπων βασιλῆα, καὶ Ἡμαθίωνα ἄνακτα.
αὐτὰρ τοι Κεφάλῳ φυτύσατο φαίδιμον υἱόν,
ἴφθιμον Φαέθοντα, θεοῖς ἐπιείκελον ἄνδρα.
τόν ῥα νέον τέρεν ἄνθος ἔχοντ' ἐρικυδέος ἠβης
παῖδ' ἀτάλα φρονέοντα φιλομμειδῆς Ἀφροδίτη
ᾧρτ' ἀνερευαμένη, καὶ μιν ζαθέοις ἐνὶ νηοῖς
νηοπόλον μύχιον ποιήσατο, δαίμονα δῖον.
Κούρην δ' Αἰήταο διοτρεφέος βασιλῆος
Αἰσονίδης βουλήσιν θεῶν αἰειγενετῶν
ἦγε παρ' Αἰήτεω, τελέσας στονόεντας ἀέθλους,
τοὺς πολλοὺς ἐπέτελλε μέγας βασιλεὺς ὑπερήνωρ,
ὕβριστης Πελίδης καὶ ἀτάσθαλος ὄβριμοεργός.
τοὺς τελέσας ἐς Ἴωλκὸν ἀφίκετο πολλὰ μογήσας
ὠκείης ἐπὶ νηὸς ἄγων ἐλικώπιδα κούρην
Αἰσονίδης, καὶ μιν θαλερὴν ποιήσατ' ἄκοιτιν.
καὶ ῥ' ἦ γε δηθεῖσ' ὑπ' Ἰήσωνι ποιμένι λαῶν
Μήδειον τέκε παῖδα, τὸν οὔρεσιν ἔτρεφε Χείρων
Φιλλυρίδης. μεγάλου δὲ Διὸς νόος ἐξετελεῖτο.
Αὐτὰρ Νηρῆος κοῦραι ἀλίοιο γέροντος,
ἦτοι μὲν Φῶκον Ψαμάθη τέκε διὰ θεάων
Αἰακοῦ ἐν φιλότητι διὰ χρυσῆν Ἀφροδίτην.
Πηλεῖ δὲ δηθεῖσα θεὰ Θέτις ἀργυρόπεζα
γείνατ' Ἀχιλλῆα ῥηξήνορα θυμολέοντα.

Αινείαν δ' ἄρ' ἔτικτεν εὐστέφανος Κυθήρεια,
Ἀγχίση ἥρωι μιγεῖσ' ἐρατῇ φιλότητι
Ἴδης ἐν κορυφῇσι πολυπτύχου ἠνεμοέσσης.
Κίρκη δ' Ἑλίου θυγάτηρ Ὑπεριονίδαο
γείνατ' Ὀδυσσεῆος ταλασίφρονος ἐν φιλότητι
Ἄγριον ἠδὲ Λατῖνον ἀμύμονά τε κρατερόν τε.
[Τηλέγονον δὲ ἔτικτε διὰ χρυσοῦν Ἀφροδίτην.]
οἷ δὴ τοι μάλα τῆλε μυχῶ νήσων ἱεράων
παῖσιν Τυρσηνοῖσιν ἀγακλειτοῖσιν ἄνασσον.
Ναυσίθοον δ' Ὀδυσῆι Καλυψῶ δῖα θεάων
γείνατο Ναυσινόόν τε μιγεῖσ' ἐρατῇ φιλότητι.
Αὗται μὲν θνητοῖσι παρ' ἀνδράσιν εὐνηθεῖσαι
ἀθάναται γείναντο θεοῖς ἐπιείκελα τέκνα.
[νῦν δὲ γυναικῶν φύλον ἀείσατε, ἠδυέπειαι
Μοῦσαι Ὀλυμπιάδες, κοῦραι Διὸς αἰγιόχοιο.]